

EXODUL

ELIBERAREA DIN EGIPT

Nașterea și chemarea lui Moise

1.

Israel în Egipt

¹ Acestea sunt numele fiilor lui Israel veniți în Egipt împreună cu Iacob; ei au venit fiecare cu familia lui:

² Ruben, Simeon, Levi, Iuda,

³ Isahar, Zabulon, Beniamin,

⁴ Dan, Neftali, Gad și Așer.

⁵ Toate sufletele născute din coapsele lui Iacob erau șaptezeci. Iosif era deja în Egipt.

⁶ Iosif a murit, la fel ca și toți frații lui și toată generația aceea.

⁷ Fiii lui Israel au fost rodnici, s-au înmulțit, au crescut în număr și au devenit foarte puternici. Și s-a umplut țara de ei.

Oprimarea evreilor

⁸ Și s-a ridicat peste Egipt un nou rege care nu-l cunoscuse pe Iosif.

⁹ El a zis poporului său: „Iată că poporul fiilor lui Israel este mai numeros și mai puternic decât noi.

¹⁰ Haideți să ne purtăm cu înțelepciune față de ei ca să nu se înmulțească, pentru ca nu cumva, dacă se va întâmpla un război, să se unească și ei cu vrăjmașii noștri, să lupte împotriva noastră și să iasă din țară”.

¹¹ Au pus peste ei supraveghetori de lucrări forțate, ca să-i asuprească prin munci grele. Astfel au zidit pentru Faraon cetățile depozit Pitom și Ramses.

¹² Dar cu cât îi asupreau mai mult, cu atât mai mult se înmulțeau și se răspândeau; și i-a cuprins groaza în fața fiilor lui Israel.

¹³ Egiptenii i-au obligat cu brutalitate pe fiii lui Israel să lucreze ca sclavi.

¹⁴ Le-au făcut viața amară printr-o muncă dură la lut și cărămizi și prin tot felul de lucrări pe câmp: prin toate muncile la care îi sileau cu asprime.

¹⁵ Regele Egiptului a vorbit moașelor femeilor evreilor, dintre care una se chema Șifra și cealaltă Pua, și le-a zis:

¹⁶ „Când moșiți femeile evreilor, uitați-vă la cele două pietre, și dacă este băiat, să-l omorâți, iar dacă este fată, s-o lăsați să trăiască”.

¹⁷ Dar moașele s-au temut de Dumnezeu și n-au făcut după cum le poruncise regele Egiptului, ci i-au lăsat pe băieți să trăiască.

¹⁸ Regele Egiptului le-a chemat pe moașe și le-a zis: „De ce ați făcut lucrul acesta și i-ați lăsat pe băieți să trăiască?”.

¹⁹ Moașele i-au răspuns lui Faraon: „Pentru că evreicele nu sunt ca femeile egiptence; ele sunt vâjnoase și nasc înainte ca moașa să ajungă la ele”.

²⁰ Dumnezeu le-a făcut bine moașelor iar poporul s-a înmulțit și a devenit foarte puternic.

²¹ Fiindcă moașele se temuseră de Dumnezeu, el le-a dăruit familii.

²² Atunci Faraon a poruncit întregului său popor, zicând: „Orice băiat care se va naște, aruncați-l în Fluviu, iar toate fetele lăsați-le să trăiască”.

TINEREȚEA ȘI VOCAȚIA LUI MOISE

Nașterea și copilăria lui Moise

¹ Un om din casa lui Levi a mers și și-a luat [ca soție] o fiică a lui Levi.

² Femeia a zămislit și a născut un fiu. A văzut că este frumos și l-a ascuns trei luni.

³ Când n-a mai putut să-l ascundă, a luat un coșuleț de papură pe care l-a uns cu catran și cu smoală; a pus copilul în el și l-a așezat între trestii pe malul Fluviului.

⁴ Sora lui stătea la o depărtare oarecare, ca să vadă ce are să i se întâmple.

⁵ Fiica lui Faraon s-a coborât la Fluviu să se scalde iar însoțitoarele ei se plimbau pe marginea Fluviului. Ea a văzut coșulețul între trestii și a trimis-o pe servitoarea ei și ea l-a luat.

⁶ L-a deschis și a văzut copilul și, iată, un băiețel care plângea. I s-a făcut milă de el și a zis: „Acesta este un copil de-al evreilor!”.

⁷ Atunci sora copilului a zis fetei lui Faraon: „Să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile evreice ca să-ți alăpteze copilul?”.

⁸ Fiica lui Faraon i-a zis: „Du-te!”. Tânăra s-a dus și a chemat-o pe mama copilului.

⁹ Fiica lui Faraon i-a zis: „Ia copilul acesta, alăptează-l pentru mine și eu îți voi da plata cuvenită”. Femeia a luat copilul și l-a alăptat.

¹⁰ Copilul a crescut și ea l-a adus la fiica lui Faraon. El a fost pentru ea ca un fiu. I-a pus numele Moise căci zicea: „L-am scos din apă”.

Fuga lui Moise în Madian

¹¹ În zilele acelea, Moise a crescut mare, a ieșit pe la frații lui și a văzut muncile lor grele. A văzut un egiptean care îl bătea pe un evreu, pe unul dintre frații lui.

¹² S-a întors înapoi și încolo și a văzut că nu era nimeni. L-a lovit pe egiptean și l-a ascuns în nisip.

¹³ A ieșit a doua zi și, iată, că doi evrei se certau. El i-a zis celui vinovat: „De ce îl lovești pe semenul tău?”.

¹⁴ El i-a zis: „Cine te-a pus pe tine căpetenie și judecător peste noi? Nu cumva ai de gând să mă ucizi și pe mine cum l-ai omorât pe egiptean?”. Moise s-a temut și a zis: „Cu siguranță faptul este cunoscut”.

¹⁵ Faraon a auzit de această întâmplare și căuta să-l omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui Faraon și a locuit în țara Madian. S-a așezat lângă o fântână.

¹⁶ Preotul din Madian avea șapte fiice. Ele au venit să scoată apă și au umplut jgheburile ca să adape turma tatălui lor.

¹⁷ Dar au venit păstorii și le-au alungat. Atunci Moise s-a ridicat, le-a salvat și le-a adăpat turma.

¹⁸ Ele s-au întors la tatăl lor Reuel. El le-a zis: „De ce v-ați întors astăzi așa devreme?”

¹⁹ Ele au răspuns: „Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor și chiar ne-a scos apă și a adăpat turma”.

²⁰ El le-a zis fiicelor sale: „Unde este? De ce l-ați lăsat [acolo] pe omul acela? Chemați-l să mănânce pâine!”.

²¹ Moise a acceptat să locuiască la omul acela care i-a dat-o pe fiica sa Sefora ca soție.

²² Ea a născut un fiu și el i-a pus numele Gherșom, căci zicea: „Străin sunt eu într-o țară străină”.

Dumnezeu își aduce aminte de Israel

²³ După multă vreme, regele Egiptului a murit. Fiii lui Israel gemeau sub povara sclaviei și strigau și strigătele lor de sub povara sclaviei au urcat până la Dumnezeu.

²⁴ Dumnezeu a auzit geamătul lor. Dumnezeu și-a adus aminte de legământul său cu Abraham, cu Isaac și cu Iacob.

²⁵ Dumnezeu a privit spre fiii lui Israel și a luat Dumnezeu cunoștință de ei.

3.

Chemarea lui Moise

¹ Moise păștea turma lui Ietro, socrul său, preotul din Madian. A mânat turma dincolo de pustiu și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.

² Îngerul Domnului i s-a arătat într-o flacără de foc din mijlocul rugului. El s-a uitat și, iată, rugul ardea cu foc, dar rugul nu se mistuia.

³ Moise a zis: „Ia să merg și să văd această mare arătare: de ce nu se mistuie rugul?”.

⁴ Când Domnul a văzut că el a mers să vadă, Dumnezeu l-a strigat din mijlocul rugului și a zis: „Moise! Moise!” Iar el a răspuns: „Iată-mă!”.

⁵ El i-a zis: „Nu te apropia aici. Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este pământ sfânt”.

⁶ Și a zis: „Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău, Dumnezeuul lui Abraham, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob”. Moise și-a ascuns fața, căci se temea să-l privească pe Dumnezeu.

Misiunea lui Moise

⁷ Domnul a zis: „Am văzut necazul poporului meu care este în Egipt și am auzit strigătele lor din cauza asupritorilor. Îi cunosc durerea.

⁸ Am coborât ca să-l scot din mâna egiptenilor și să-l duc din țara aceea într-o țară bună și întinsă, într-o țară în care curge lapte și miere, în ținutul canaaneenilor, heteilor, amoreilor, ferezeilor, heveilor și iebuseilor.

⁹ Și acum, iată, strigătul fiilor lui Israel a ajuns până la mine și am văzut asuprirea cu care îi apasă egiptenii.

¹⁰ Acum mergi, te trimit la Faraon. Scoate poporul meu, pe fiii lui Israel, din Egipt”.

¹¹ Moise i-a zis lui Dumnezeu: „Cine sunt eu, ca să merg la Faraon și să-i scot pe fiii lui Israel din Egipt?”.

¹² El i-a zis: „Eu voi fi cu tine și acesta va fi pentru tine semnul că eu te-am trimis: când vei scoate poporul din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.”

¹³ Moise i-a zis lui Dumnezeu: „Iată, eu voi merge la fiii lui Israel și le voi spune: «Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi»; și dacă mă vor întreba: «Care este numele lui?», ce să le spun?”.

¹⁴ Dumnezeu i-a zis lui Moise: „EU SUNT CEL CARE SUNT”. Și a adăugat: „Așa să spui fiilor lui Israel: «EU SUNT, m-a trimis la voi»”.

¹⁵ Dumnezeu i-a mai zis lui Moise: „Așa să le spui fiilor lui Israel: «Domnul Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeuul lui Abraham, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob, m-a trimis la voi. Acesta este numele meu pentru veșnicie, aceasta este amintirea mea din generație în generație»».

Instrucțiuni cu privire la misiunea lui Moise

¹⁶ Mergi și adună-i pe bătrânii lui Israel și spune-le: «Domnul Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeuul lui Abraham, al lui Isaac și al lui Iacob mi s-a arătat și a zis: «V-am cercetat pe voi și [am văzut] câte vi se întâmplă în Egipt.

¹⁷ Și am zis: ‘Vă voi scoate din asuprirea Egiptului și vă voi duce în țara canaaneenilor, a heteilor, a amoreilor, a ferezeilor, a heveilor și a iebuseilor, într-o țară în care curge lapte și miere’ ».

¹⁸ Ei vor asculta de glasul tău și vei merge tu și bătrânii lui Israel la regele Egiptului și îi vei spune: «Domnul Dumnezeu evreilor ne-a venit în întâmpinare. Și acum, lasă-ne, te rugăm, să mergem cale de trei zile în pustiu ca să aducem jertfă Domnului Dumnezeului nostru».

¹⁹ Eu știu că regele Egiptului nu vă va da voie să plecați decât [silit] de o mână puternică.

²⁰ Eu îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu toate minunile pe care le voi face în mijlocul lui. După aceea vă va lăsa să plecați.

²¹ Voi da poporului acestuia trecere în ochii egiptenilor și atunci când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale.

²² Fiecare femeie va cere de la vecina ei și de la cea care locuiește în casa ei obiecte de argint și obiecte de aur și haine și le veți pune pe fiii voștri și pe fiicele voastre. Și-i veți prăda pe egipteni”.

4.

Moise capătă puterea de a face semne

¹ Moise a răspuns și a zis: „Dar dacă nu mă vor crede și nu vor asculta de glasul meu, ci vor zice: «Nu ți s-a arătat Domnul!»”?

² Domnul i-a zis: „Ce ai în mână?”. El a răspuns: „Un toiag”.

³ Domnul i-a zis: „Aruncă-l la pământ”. El l-a aruncat la pământ și a devenit șarpe și Moise a fugit de el.

⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna și apucă-l de coadă”. El și-a întins mâna și l-a apucat și s-a făcut toiag în mâna lui.

⁵ „Ca să creadă că ți s-a arătat Domnul, Dumnezeul părinților lor, Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob”.

⁶ Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna în sân”. El și-a băgat mâna în sân, apoi a scos-o, și, iată, mâna lui era albă ca zăpada de lepră.

⁷ Și i-a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân”. El și-a băgat din nou mâna în sân, apoi a scos-o din sân, și, iată, s-a făcut cum era trupul lui.

⁸ „Dacă nu te vor crede și nu vor asculta de glasul primului semn, vor crede glasul celui de-al doilea semn.

⁹ Dacă nu vor crede nici după aceste două semne și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din Fluviu și s-o verși pe pământ uscat; și apa, pe care o vei lua din Fluviu, se va preface în sânge pe pământul uscat”.

Aaron, interpretul lui Moise

¹⁰ Moise i-a zis Domnului: „Te rog, Doamne, eu nu sunt om îndemânatic la vorbă; asta nu de ieri, de-alaltăieri, și nici măcar de când vorbești tu cu servitorul tău; căci gura și limba îmi sunt anevoioase”.

¹¹ Domnul i-a zis: „Cine i-a dat omului gură? Și cine-l face mut sau surd, văzător sau orb? Oare nu eu, Domnul?

¹² Acum, du-te! Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce să spui”.

¹³ Moise a zis: „Te rog, Doamne, trimite, așadar, [mesajul tău] prin mâna celui pe care îl vei trimite”.

¹⁴ Atunci Domnul s-a mâniat pe Moise și i-a zis: „Nu-l ai tu oare pe Aaron, fratele tău, levitul? Știu că el vorbește bine. El va vorbi [în locul tău]. Iată, el va ieși în întâmpinarea ta; când te va vedea, se va bucura în inima lui.

¹⁵ Tu îi vei vorbi și vei pune cuvintele în gura lui; eu voi fi cu gura ta și cu gura lui și vă voi învăța ce trebuie să faceți.

¹⁶ El va vorbi poporului în locul tău; el va fi gura ta și tu vei fi pentru el ca Dumnezeu.

¹⁷ Ia în mână toiagul acesta cu care vei face semnele”.

PRIMA MISIUNE LA FARAON

Întoarcerea lui Moise în Egipt

¹⁸ Moise a plecat, s-a întors la Ietro, socrul său, și i-a zis: „Lasă-mă, te rog, să plec și să mă întorc la frații mei care sunt în Egipt să văd dacă mai trăiesc”. Ietro i-a zis lui Moise: „Mergi în pace!”.

¹⁹ Domnul i-a zis lui Moise în Madian: „Mergi, întoarce-te în Egipt, căci au murit toți cei care căutau să-ți ia viața”.

²⁰ Moise și-a luat soția și fiii, i-a pus pe un măgar și s-a întors în țara Egiptului. Moise a luat în mână toiagul lui Dumnezeu.

²¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Când vei merge și te vei întoarce în Egipt, vezi ca, toate minunile pe care le-am pus în mâna ta, să le faci înaintea lui Faraon. Eu însă voi împietri inima lui și nu va lăsa poporul să plece.

²² Tu îi vei zice lui Faraon: «Așa vorbește Domnul: «Israel este fiul meu, întâiul meu născut.

²³ Și îți spun: ‘Lasă-l pe fiul meu să plece ca să mă slujească; iar dacă nu vrei să-l lași să plece, eu îl voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut’» »”.

Circumciziunea fiului lui Moise

²⁴ Și fiind pe cale, la un loc de popas, l-a întâmpinat Domnul și căuta să-l omoare.

²⁵ Sefora a luat o piatră de cremene, a tăiat prepuțul fiului ei și a atins picioarele lui și a zis: „Tu ești un soț de sânge pentru mine”.

²⁶ Și el l-a lăsat. Atunci ea a zis: „Soț de sânge” din pricina tăierii împrejur.

Întâlnirea lui Moise cu Aaron

²⁷ Domnul i-a zis lui Aaron: „Mergi în întâmpinarea lui Moise în pustiu”. El a plecat și l-a întâlnit la muntele lui Dumnezeu și l-a sărutat.

²⁸ Moise i-a făcut cunoscute lui Aaron toate cuvintele Domnului care-l trimisese și toate semnele pe care îi poruncise [să le facă].

²⁹ Moise și Aaron s-au dus și i-au adunat pe toți bătrânii fiilor lui Israel.

³⁰ Aaron le-a spus toate cuvintele pe care Domnul le spusese lui Moise și a făcut semnele înaintea poporului.

³¹ Poporul a crezut. Când au înțeles că Domnul i-a vizitat pe fiii lui Israel și că a văzut necazul lor, s-au plecat și s-au prosternat cu fața la pământ.

5.

Moise și Aaron la Faraon

¹ Moise și Aaron s-au dus apoi și i-au zis lui Faraon: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: «Lasă poporul meu să plece ca să celebreze o sărbătoare în cinstea mea în pustiu»”.

² Faraon a zis: „Cine este Domnul, ca să ascult de glasul lui și să-l las pe Israel să plece? Nu-l cunosc pe Domnul și nici nu-l voi lăsa pe Israel să plece”.

³ Ei au zis: „Dumnezeul evreilor ne-a ieșit în întâmpinare. Lasă-ne deci să mergem cale de trei zile în pustiu ca să aducem

jertfă Domnului Dumnezeuului nostru, ca să nu ne bată cu ciumă sau cu sabie”.

⁴ Și regele Egiptului le-a zis: „Moise și Aaron, de ce abateți poporul de la munca lui? Plecați la muncile voastre”.

⁵ Faraon a zis: „Iată că poporul este acum numeros în țară și voi îl întrerupeți de la munca lui?”.

Instrucțiuni către supraveghetorii muncilor forțate

⁶ Chiar în ziua aceea Faraon le-a poruncit supraveghetorilor poporului și scribilor lor:

⁷ „Să nu mai dați poporului paie pentru facerea cărămizilor ca ieri și alaltăieri; ci să se ducă ei și să-și adune paie.

⁸ Iar numărul de cărămizi pe care-l făceau mai înainte să-i puneți să-l facă fără a scădea ceva din ele; căci sunt leneși, de aceea strigă: «Să mergem și să aducem jertfă Dumnezeuului nostru».

⁹ Să se îngreuneze munca acestor oameni ca să aibă de lucru și să nu mai dea atenție la vorbe înșelătoare”.

¹⁰ Supraveghetorii poporului și scribii au ieșit și au spus poporului: „Așa vorbește Faraon: «Nu vă mai dau paie;

¹¹ Duceți-vă voi înșivă și luați paie de unde veți găsi; căci nu vi se va scădea nimic din lucrul vostru»”.

¹² Poporul s-a răspândit în toată țara Egiptului ca să strângă miriște în loc de paie.

¹³ Supraveghetorii îi zoreau, zicând: „Terminați lucrul vostru zi de zi ca atunci când erau paie!”.

¹⁴ Iar scribii fiilor lui Israel, pe care îi pusese peste ei supraveghetorii lui Faraon, au fost bătuți, zicându-li-se: „De ce nu ați făcut nici ieri nici astăzi numărul stabilit de cărămizi ca mai înainte?”.

Plângerea scribilor evrei

¹⁵ Scribii fiilor lui Israel s-au dus Faraon și s-au plâns, zicând: „De ce te porți așa cu servitorii tăi?

¹⁶ Nu li se mai dau paie servitorilor tăi și ni se spune: «Faceți cărămizi!» Iată, servitorii tăi au fost și bătuți - și vina cade tot asupra poporului tău” - și poporul tău este [considerat] vinovat!”.

¹⁷ El a zis: „Lenеși sunteți voi, leneși! De aceea ziceți: «Să mergem și să aducem jertfă Domnului!».

¹⁸ Acum, mergeți și lucrați; paie nu vi se vor da, dar numărul poruncit de cărămizi să-l faceți”.

Reproșurile poporului. Rugăciunea lui Moise

¹⁹ Scribii fiilor lui Israel s-au văzut într-o situație grea când li s-a spus: „Nu veți scădea numărul de cărămizi stabilit pentru fiecare zi”.

²⁰ Când au ieșit de la Faraon, i-au întâlnit pe Moise și pe Aaron care veneau să-i întâmpine.

²¹ Și le-au zis: „Să vă vadă Domnul și să judece pentru că ne-ați stricat reputația înaintea lui Faraon și a slujitorilor lui, dându-le sabia în mână ca să ne ucidă”.

²² Moise s-a întors spre Domnul și a zis: „Doamne, de ce ai făcut un astfel de rău poporului acestuia? De ce m-ai mai trimis?

²³ De când m-am dus la Faraon ca să-i vorbesc în numele tău, el face și mai rău poporului acestuia iar tu n-ai eliberat nicidecum poporul tău.”

6.

^{6:1} Domnul i-a zis lui Moise: „Acum vei vedea ce-i voi face lui Faraon; căci prin mâna [mea] puternică îi va lăsa să plece și prin mâna [mea] puternică îi va alunga din țara lui.”

O nouă relatare a chemării lui Moise. Prezentarea genealogiei eroilor exodului

² Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și i-a zis: „Eu sunt Domnul.

³ Eu m-am arătat lui Abraham, lui Isaac și lui Iacob ca «Dumnezeul Cel Atotputernic»; dar nu m-am făcut cunoscut lor cu numele meu «Domnul».

⁴ De asemenea am încheiat alianța mea cu ei, ca să le dau țara Canaan, țara pribegiei lor în care au locuit ca străini.

⁵ Eu am auzit geamătul fiilor lui Israel, pe care egiptenii i-au făcut sclavi, și mi-am adus aminte de legământul meu.

⁶ De aceea spune fiilor lui Israel: Eu sunt Domnul: Eu vă voi scoate de sub jugul egiptenilor, vă voi elibera din robia lor și vă voi răscumpăra cu braț întins și cu mari judecăți.

⁷ Vă voi lua ca popor al meu, voi fi pentru voi Dumnezeu și veți cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, care vă scoate de sub jugul egiptenilor.

⁸ Vă voi duce în țara asupra căreia mi-am întins mâna ca s-o dau lui Abraham, lui Isaac și lui Iacob și v-o voi da ca moștenire. Eu sunt Domnul”.

⁹ Așa le-a vorbit Moise fiilor lui Israel, dar ei n-au ascultat de Moise din cauza deznădejdiei și a muncii apăsătoare.

¹⁰ Domnul i-a vorbit lui Moise zicând:

¹¹ „Mergi și spune-i lui Faraon, regele Egiptului, să-i lase pe fiii lui Israel să plece din țara lui”.

¹² Moise a vorbit înaintea Domnului și a zis: „Iată că fiii lui Israel nu m-au ascultat, cum o să mă asculte Faraon, de vreme ce eu nu sunt îndemânatic la vorbire?”.

¹³ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron și i-a trimis la fiii lui Israel și le-a dat porunci cu privire la fiii lui Israel și cu privire la Faraon, regele Egiptului, ca să-i scoată pe fiii lui Israel să plece din țara Egiptului.

Genealogia lui Moise și Aron. Descendența lui Levi

¹⁴ Aceștia sunt capii casei părinților lor: Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel: Enoh, Palu, Heșron și Carmi. Acestea sunt familiile lui Ruben.

¹⁵ Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Țohar și Saul, fiul canaaneencei. Acestea sunt familiile lui Simeon.

¹⁶ Acestea sunt numele fiilor lui Levi, după generațiile lor: Gherșon, Chehat și Merari. Anii vieții lui Levi au fost o sută treizeci și șapte de ani.

¹⁷ Fiii lui Gherșon: Libni și Șimei după familiile lor.

¹⁸ Fiii lui Chehat: Amram, Ișhar, Hebron și Uziel. Anii vieții lui Chehat au fost o sută treizeci și trei de ani.

¹⁹ Fiii lui Merari: Mahli și Muși. Acestea sunt familiile lui Levi, după generațiile lor.

²⁰ Amram a luat-o de soție pe Iochebed, mătușa sa. Ea i-a născut pe Aaron și pe Moise. Anii vieții lui Amram au fost o sută treizeci și șapte de ani.

²¹ Fiii lui Ișhar: Core, Nefeg și Zicri.

²² Fiii lui Uziel: Mișael, Elțafan și Sitri.

²³ Aaron a luat-o de soție pe Elișeba, fiica lui Aminadab, sora lui Nahșon, și ea i-a născut pe Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.

²⁴ Fiii lui Core: Asir, Elcana și Abiasaf. Acestea sunt familiile lui Core.

²⁵ Eleazar, fiul lui Aaron, și-a luat de soție pe una din fiicele lui Putiel și ea i l-a născut pe Pinhas. Aceștia sunt capii strămoșilor leviților după familiile lor.

²⁶ Aceștia sunt Aaron și Moise cărora le-a zis Domnul: „Scoateți-i din țara Egiptului pe fiii lui Israel, după grupurile lor”.

²⁷ Ei sunt aceia care i-au vorbit lui Faraon, regele Egiptului, ca să-i scoată pe fiii lui Israel din Egipt. Aceștia sunt Moise și Aaron.

Reluarea relatării vocației lui Moise

²⁸ În ziua în care i-a vorbit Domnul lui Moise în țara Egiptului,

²⁹ Domnul i-a zis lui Moise: „Eu sunt Domnul. Spune-i lui Faraon, regele Egiptului, tot ceea ce eu îți spun”.

³⁰ Moise a vorbit înaintea Domnului: „Iată, eu nu sunt îndemânatic la vorbire, cum mă va asculta Faraon?”.

7.

¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Iată, fac din tine un dumnezeu pentru Faraon iar fratele tău Aaron va fi profetul tău.

² Tu vei spune tot ce-ți voi porunci eu, iar fratele tău Aaron îi va vorbi lui Faraon, ca să-i lase pe fiii lui Israel să plece din țara lui.

³ Eu voi împietri inima lui Faraon și voi înmulți semnele mele și minunile mele în țara Egiptului.

⁴ Dar Faraon nu vă va asculta. Eu îmi voi întinde mâna împotriva Egiptului și voi scoate oștirile mele, poporul meu, fiii lui Israel, din țara Egiptului prin mari judecăți.

⁵ Egiptenii vor cunoaște că eu sunt Domnul când îmi voi întinde mâna asupra Egiptului și-i voi scoate pe fiii lui Israel din mijlocul lor”.

⁶ Moise și Aaron au făcut după cum le poruncise lor Domnul: așa au făcut.

⁷ Moise era în vârstă de optzeci de ani și Aaron de optzeci și trei de ani când i-au vorbit lui Faraon.

PLĂGILE EGIPTULUI. PAȘTELE

Toiagul transformat în șarpe

⁸ Domnul le-a spus lui Moise și Aaron:

⁹ „Când Faraon vă va spune: «Faceți o minune!», să-i spui lui Aaron: «Ia-ți toiagul și aruncă-l înaintea lui Faraon». Și acesta se va preface într-un șarpe”.

¹⁰ Moise și Aaron au venit la Faraon și au făcut după cum le poruncise Domnul. Aaron și-a aruncat toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slujitorilor lui și a devenit șarpe.

¹¹ Dar și Faraon a chemat niște înțelepți și niște vrăjitori; au făcut și ei, magii Egiptului, la fel prin vrăjitoriile lor.

¹² Fiecare și-a aruncat toiagul și s-au prefăcut în șerpi, dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor.

¹³ Inima lui Faraon s-a împietrit și nu i-a ascultat, precum spusese Domnul.

Prima plagă: apa schimbată în sânge

¹⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Faraon are inima împietrită: nu vrea să lase poporul să plece.

¹⁵ Du-te la Faraon dis de dimineață și, iată, când va ieși la apă, să stai înaintea lui pe malul Fluviului. Să iei în mână toiagul care s-a prefăcut în șarpe,

¹⁶ și să-i spui: «Domnul Dumnezeul evreilor m-a trimis la tine, zicând: «Lasă poporul meu să plece ca să-mi slujească în pustiu». Dar, iată, până acum n-ai ascultat».

¹⁷ Așa vorbește Domnul: «Prin aceasta vei cunoaște că eu sunt Domnul. Iată, eu voi lovi cu toiagul din mâna mea apele

Fluviului și se vor preface în sânge.

¹⁸ Peștii din Fluviu vor muri și se va împuti Fluviul și egiptenii nu vor mai putea să bea din apa Fluviului”.

¹⁹ Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron: «Ia-ți toiagul și întinde-ți mâna peste apele Egiptului, peste râurile lor, peste canalele lor, peste bălțile lor și peste toate rezervoarele lor de apă și ele se vor preface în sânge. Și va fi sânge în toată țara Egiptului, chiar și în [vasele de] lemn și de piatră»”.

²⁰ Moise și Aaron au făcut așa cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul, a lovit apele Fluviului sub ochii lui Faraon și sub ochii slujitorilor lui și toată apa Fluviului s-a prefăcut în sânge.

²¹ Peștii care erau în Fluviu au murit și Fluviul s-a împutit așa încât egiptenii nu mai puteau să bea apă din Fluviu. Era sânge în toată țara Egiptului.

²² La fel însă au făcut și magii Egiptului prin vrăjitoriile lor. Și s-a împietrit inima lui Faraon și nu i-a ascultat, precum spusese Domnul.

²³ Faraon s-a întors și a intrat în casa lui și nu a pus la inimă nici aceasta.

²⁴ Toți Egiptenii au săpat în împrejurimile Fluviului pentru apă de băut, căci nu puteau să bea din apa Fluviului.

²⁵ Se împliniseră șapte zile după ce Domnul lovise Fluviul.

A doua plagă: broaștele

²⁶ Domnul i-a zis lui Moise: „Du-te la Faraon și spune-i: «Așa vorbește Domnul: «Lasă poporul meu să plece ca să-mi slujească.

²⁷ Iar dacă nu-l vei lăsa să plece, iată, eu voi lovi cu broaște toată țara ta.

²⁸ Fluviul va mișuna de broaște; ele vor urca și vor intra în casa ta, în camera ta de dormit și în patul tău, în casele slujitorilor tăi și ale poporului tău, în cuptoarele tale și în albiile tale de frământat.

²⁹ Broaștele se vor urca și pe tine, pe poporul tău și pe toți slujitorii tăi» »”.

8.

¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron: «Întinde-ți mâna cu toiagul peste râuri, peste canale și peste bălți și fă să se urce broaștele peste țara Egiptului!»”.

² Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului și s-au urcat broaștele și au acoperit țara Egiptului.

³ Dar și magii au făcut la fel prin vrăjitoriile lor: au făcut să se urce broaște peste țara Egiptului.

⁴ Faraon i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Rugați-vă Domnului ca să îndepărteze broaștele de la mine și de la poporul meu; iar eu voi lăsa poporul să plece ca să aducă jertfă Domnului.”

⁵ Moise i-a zis lui Faraon: „Hotărăște, când să mă rog pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău, ca să îndepărteze broaștele de la tine și din casele tale și să rămână numai în Fluviu.”

⁶ El i-a zis: „Măine”. [Moise] a zis: „Fie după cuvântul tău, ca să știi că nu este nimeni ca Domnul Dumnezeuul nostru.

⁷ Broaștele se vor îndepărta de la tine și din casele tale, de la slujitorii tăi și de la poporul tău; numai în Fluviu vor mai rămâne”.

⁸ Moise și Aaron au ieșit de la Faraon. Moise a strigat către Domnul cu privire la broaștele pe care le adusese asupra lui Faraon.

⁹ Domnul a făcut după cuvântul lui Moise; au murit broaștele de prin case, de prin curți și de pe ogoare.

¹⁰ Și le-au adunat grămezi-grămezi și țara s-a umplut de miros urât.

¹¹ Faraon a văzut că i s-a dat răgaz și și-a împietrit inima și n-a ascultat de ei, după cum spusese Domnul.

A treia plagă: țânțarii

¹² Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron: «întinde-ți toiagul și lovește țărâna pământului și se va preface în țânțari în toată țara Egiptului»”.

¹³ Așa au făcut. Aaron și-a întins mâna cu toiagul lui și a lovit țărâna pământului și s-au ivit țânțari pe oameni și pe animale. Toată țărâna pământului s-a făcut țânțari în toată țara Egiptului.

¹⁴ Dar și magii au încercat să facă la fel prin vrăjitoriile lor și să aducă țânțari dar n-au putut. Și au fost țânțari pe oameni și pe animale.

¹⁵ Magii i-au zis lui Faraon: „Acesta este degetul lui Dumnezeu!”. Dar s-a împietrit inima lui Faraon și n-a ascultat de ei, după cum spusese Domnul.

A patra plagă: tăunii

¹⁶ Domnul i-a zis lui Moise: „Scoală-te dis de dimineață și stai înaintea lui Faraon. Și, iată, când va ieși la apă să-i spui: «Așa vorbește Domnul: «Lasă poporul meu să plece ca să-mi slujească.

¹⁷ Pentru că, dacă nu vei lăsa poporul meu să plece, iată, eu voi trimite tăuni împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, împotriva poporului tău și împotriva caselor tale. Și se vor umple de tăuni casele egiptenilor și pământul pe care locuiesc.

¹⁸ Și în ziua aceea voi deosebi ținutul Goșen, unde locuiește poporul meu: acolo nu vor fi tăuni, pentru ca să cunoști că eu, Domnul, sunt în mijlocul țării.

¹⁹ Voi face o deosebire între poporul meu și poporul tău. Semnul acesta va fi mâine» »”.

²⁰ Domnul a făcut așa. Au venit o mulțime de tăuni în casa lui Faraon și în casa slujitorilor lui și în toată țara Egiptului. Și țara a fost distrusă de tăuni.

²¹ Faraon i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Mergeți și aduceți jertfă Dumnezeului vostru [aici] în țară”.

²² Moise a răspuns: „Nu este potrivit să facem așa, căci am aduce Domnului Dumnezeului nostru jertfe care sunt un lucru abominabil pentru egipteni. Și dacă vom aduce, sub ochii lor, jertfe care sunt un lucru abominabil pentru egipteni, nu ne vor uide ei oare cu pietre?

²³ Vom merge cale de trei zile în pustiu și acolo vom aduce jertfe Domnului Dumnezeului nostru, după cum ne va spune”.

²⁴ Faraon a zis: „Eu vă voi lăsa să plecați ca să aduceți jertfe Domnului, Dumnezeului vostru în pustiu; numai să nu vă îndepărtați prea mult mergând. Rugați-vă pentru mine”.

²⁵ Moise a zis: „Iată, eu voi ieși de la tine și mă voi ruga Domnului. Și mâine el va îndepărta tăunii de la Faraon, de la slujitorii lui și de la poporul lui. Numai să nu ne mai înșele Faraon, nelăsând poporul să plece ca să aducă jertfă Domnului.”

²⁶ Moise a ieșit de la Faraon și s-a rugat Domnului.

²⁷ Domnul a făcut după cuvântul lui Moise și a îndepărtat tăunii de la Faraon, de la slujitorii lui și de la poporul lui. Nu a mai rămas niciunul.

²⁸ Dar Faraon și-a împietrit inima și de data aceasta și n-a lăsat poporul să plece.

9.

A cincea plagă: moartea animalelor

¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Mergi la Faraon și spune-i: «Așa vorbește Domnul Dumnezeul evreilor: «Lasă poporul meu să plece ca să-mi slujească.

² Căci dacă tu refuzi să-l lași să plece și dacă-l mai oprești,

³ iată, mâna Domnului va fi asupra turmelor tale de pe câmp: asupra cailor, asupra măgarilor, asupra cămilelor, asupra vitelor și asupra oilor [și va fi] o molimă cumplită.

⁴ Domnul va face deosebire între turmele lui Israel și turmele egiptenilor și nu va pieri nimic din toate câte sunt ale fiilor lui Israel».

⁵ Domnul a hotărât un timp și a zis: «Mâine va face Domnul lucrul acesta în țară»”.

⁶ Domnul a făcut aceasta a doua zi. Toate turmele egiptenilor au murit, dar din turmele fiilor lui Israel n-a murit niciun [animal].

⁷ Faraon a trimis [să vadă] și, iată că niciun animal din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima lui Faraon s-a împietrit și n-a lăsat poporul să plece.

A șasea plagă: bubele

⁸ Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: „Umpleți-vă mâinile cu funingine din cuptor și Moise s-o arunce spre cer înaintea ochilor lui Faraon.

⁹ Se va face pulbere peste toată țara Egiptului și vor fi bube supurânde care produc bășici pe oameni și pe animale în toată țara Egiptului”.

¹⁰ Ei au luat funingine din cuptor și au stat înaintea lui Faraon; Moise a aruncat-o spre cer și ea s-a făcut bube, bășici supurânde pe oameni și pe animale.

¹¹ Magii n-au putut să stea înaintea lui Moise din cauza bubelor, căci bubele erau pe magi și pe toți egiptenii”.

¹² Domnul a împietrit inima lui Faraon și el nu i-a ascultat, după cum îi spusese Domnul lui Moise.

A șaptea plagă: grindina

¹³ Domnul i-a zis lui Moise: „Scoală-te dis de dimineață, stai înaintea lui Faraon și spune-i: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu evreilor: Lasă poporul meu să plece, ca să-mi slujească.

¹⁴ Fiindcă, de data aceasta, voi trimite toate plăgile mele asupra ta, asupra slujitorilor tăi și asupra poporului tău ca să știi că nu este nimeni ca mine pe tot pământul.

¹⁵ Căci dacă mi-aș fi întins mâna și te-aș fi lovit cu ciumă, pe tine și pe poporul tău, ai fi fost șters de pe pământ.

¹⁶ Însă pentru aceasta te-am lăsat să rămâi în picioare ca să vezi puterea mea și ca numele meu să fie vestit pe tot pământul.

¹⁷ Dacă te mai ridici împotriva poporului meu, nelăsându-l să plece,

¹⁸ iată, eu voi face să plouă mâine pe timpul acesta grindină atât de mare, cum n-a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii lui și până astăzi.

¹⁹ Acum trimite și pune-ți la adăpost turmele și tot ce ai pe câmp. Peste toți oamenii și peste toate animalele care se găsesc pe câmp și nu vor intra în casă, va cădea grindină și vor muri»”.

²⁰ Aceia care dintre servitorii lui Faraon s-au temut de cuvântul Domnului, și-au adunat în grabă în case servitorii și turmele.

²¹ Dar cei ce nu au luat aminte la cuvântul Domnului, și-au lăsat servitorii și turmele pe câmp.

²² Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer și va fi grindină peste toată țara Egiptului, peste oameni, peste animale și peste toată iarba de pe câmp în țara Egiptului!”

²³ Moise și-a întins toiagul spre cer și Domnul a trimis tunete și grindină și foc cădeau pe pământ. Domnul a făcut să cadă grindină peste țara Egiptului.

²⁴ Era grindină și foc amestecat cu grindină, atât de mare cum n-a mai fost în toată țara Egiptului de când a devenit acesta popor.

²⁵ Grindina a bătut, în toată țara Egiptului, tot ce era pe câmp, de la oameni până la animale; grindina a bătut toată iarba de pe câmp și a rupt toți copacii de pe câmp.

²⁶ Numai în ținutul Goșen, unde erau fiii lui Israel, n-a fost grindină.

²⁷ Faraon a trimis și i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „De data aceasta, am păcătuit. Domnul este drept, iar eu și poporul meu suntem vinovați.

²⁸ Rugați-vă Domnului, e de ajuns, să nu mai fie tunete de la Dumnezeu și grindină; vă voi lăsa să plecați, și nu veți mai fi opriți”.

²⁹ Moise i-a zis: „Când voi ieși din cetate, îmi voi întinde mâinile spre Domnul; tunetele vor înceta și grindina nu va mai fi, ca să știi că al Domnului este pământul!

³⁰ Dar știu că nici tu și nici slujitorii tăi încă nu vă temeți de Domnul Dumnezeu”.

³¹ Inul și orzul au fost distruse, pentru că orzul dăduse în spic, iar inul era în floare;

³² grâul și alacul nu au fost distruse, pentru că erau mai târzii.

³³ Moise a ieșit de la Faraon, din cetate; și-a întins mâinile spre Domnul și au încetat tunetele și grindina și ploaia n-a mai căzut pe pământ.

³⁴ Faraon, văzând că ploaia, grindina și tunetele au încetat, a continuat să păcătuiască și și-a împietrit inima, el și slujitorii lui.

³⁵ Inima lui Faraon s-a împietrit și nu i-a lăsat pe fiii lui Israel să plece, după cum spusese Domnul prin Moise.

10.

A opta plagă: lăcustele

¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Mergi la Faraon, căci eu i-am împietrit inima lui și inima slujitorilor lui, ca să fac aceste semne ale mele în mijlocul lor,

² ca să povestești în auzul fiului tău și fiului tău cum m-am purtat cu egiptenii și ce semne am făcut în mijlocul lor. Și veți cunoaște că eu sunt Domnul”.

³ Moise și Aaron s-au dus la Faraon și i-au zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul evreilor: «Până când ai tu de gând să nu te smerești înaintea mea? Lasă poporul meu să plece ca să-mi slujească.

⁴ Căci dacă nu vrei să lași poporul meu să plece, iată, eu voi aduce mâine lăcuste în hotarele tale.

⁵ Ele vor acoperi fața pământului încât se va mai putea vedea pământul; vor mânca ce a scăpat nevătămat, ce a rămas în urma grindinei, și vor devora toți copacii voștri care cresc pe câmpii,

⁶ vor umple casele tale, casele tuturor slujitorilor tăi și casele tuturor egiptenilor. Așa ceva n-au văzut nici părinții tăi și nici părinții părinților tăi de când sunt ei pe pământ până în ziua de astăzi”.

[Moise] s-a întors și a ieșit de la Faraon.

⁷ Slujitorii lui Faraon i-au zis: „Până când are să fie acesta o cursă pentru noi? Lasă oamenii aceștia să plece și să-i slujească Domnului Dumnezeului lor. Încă nu-ți dai seama că Egiptul este ruinat?”.

⁸ I-au întors pe Moise și Aaron la Faraon și el le-a zis: „Mergeți și slujiți Domnului Dumnezeului vostru. Dar cine sunt cei care vor merge?”

⁹ Moise a zis: „Vom merge cu tinerii și cu bătrânii noștri, cu fiii și fiicele noastre, cu turmele și cirezile noastre vom merge; căci pentru noi este sărbătoare a Domnului”.

¹⁰ El le-a zis: „Așa să fie Domnul cu voi, după cum vă voi lăsa să plecați, pe voi și pe copiii voștri! Luați seama însă că este rău ce aveți de gând să faceți!.

¹¹ Nu, așa nu! Mergeți deci voi bărbații și slujiți Domnului, pentru că voi asta căutați”. Și i-au dat afară dinaintea lui Faraon.

¹² Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna peste țara Egiptului ca să vină lăcustele. Să vină peste țara Egiptului și să mănânce toată iarba pământului și tot ce a mai lăsat grindina”.

¹³ Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului și Domnul a făcut să sufle un vânt dinspre răsărit peste țară toată ziua aceea și toată noaptea. Când s-a făcut dimineață, vântul dinspre răsărit a adus lăcustele.

¹⁴ Lăcustele au năvălit peste toată țara Egiptului și s-au așezat în toate ținuturile Egiptului; și erau atât de multe lăcuste, cum nu mai fuseseră înainte și nici nu vor mai fi după. Niciodată nu fuseseră atât de multe lăcuste ca atunci și nici nu vor mai fi vreodată asemenea.

¹⁵ Au acoperit fața întregului pământ și țara s-a întunecat; au mâncat toată iarba de pe pământ și tot rodul pomilor pe care îl lăsase grindina; n-a rămas nimic verde pe copaci, nici în iarba câmpului, în toată țara Egiptului.

¹⁶ Faraon s-a grăbit să-i cheme pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Am păcătuțit împotriva Domnului Dumnezeului vostru și împotriva voastră.

¹⁷ Acum, iartă-mi, te rog, păcatul și de data aceasta și rugați-l pe Domnul Dumnezeul vostru; numai să îndepărteze de la mine această moarte”.

¹⁸ [Moise] a ieșit de la Faraon și s-a rugat Domnului.

¹⁹ Domnul a stârnit un vânt dinspre mare, foarte puternic, care a luat lăcustele și le-a aruncat în Marea Roșie. N-a mai rămas nici o lăcustă în tot ținutul Egiptului.

²⁰ Domnul a împietrit inima lui Faraon și nu i-a lăsat pe fiii lui Israel să plece.

A noua plagă: întunericul

²¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer și va fi întuneric peste țara Egiptului, un întuneric să-l pipăi cu mâna”.

²² Moise și-a întins mâna spre cer și a fost întuneric beznă în toată țara Egiptului timp de trei zile.

²³ Nu se vedea om cu om și nimeni nu s-a ridicat din locul lui timp de trei zile. Dar la toți fiii lui Israel era lumină unde locuiau.

²⁴ Faraon l-a chemat pe Moise și a zis: „Mergeți și slujiți Domnului! Numai turmele și cirezile voastre să rămână; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi”.

²⁵ Moise a zis: „Chiar dacă tu ne vei da jertfele și arderile de tot pe care le vom aduce Domnului Dumnezeului nostru,

²⁶ turmele noastre tot trebuie să meargă cu noi; nici o copită nu va rămâne, căci din ele vom aduce jertfă Domnului Dumnezeului nostru. Iar noi nu știm ce vom aduce jertfă Domnului până nu vom ajunge acolo.”

²⁷ Domnul a împietrit inima lui Faraon și el n-a vrut să-i lase să plece.

²⁸ Faraon i-a zis: „Pleacă de la mine! Ai grijă să nu-mi mai vezi fața, căci în ziua în care vei vedea fața mea vei muri”.

²⁹ Moise a zis: „Așa cum ai spus, nu voi mai vedea fața ta”.

11.

Anunțarea morții întâilor născuți

¹ Domnul i-a zis lui Moise: „încă o plagă voi mai aduce asupra lui Faraon și asupra Egiptului. După aceea vă va lăsa să plecați de aici. Când vă va lăsa să plecați de aici, vă va alunga de tot de aici.

² Vorbește în auzul poporului ca fiecare bărbat să ceară de la vecinul lui și fiecare femeie de la vecina ei obiecte de argint și obiecte de aur”.

³ Domnul a făcut ca poporul să aibă trecere în ochii egiptenilor. Chiar Moise era un om foarte mare în țara Egiptului în ochii slujitorilor lui Faraon și înaintea poporului.

⁴ Moise a zis: „Așa vorbește Domnul: «La miezul nopții eu voi trece prin mijlocul Egiptului;

⁵ va muri orice întâi-născut din țara Egiptului, de la întâiul-născut al lui Faraon care șade pe tronul său, până la întâiul-născut al servitoarei de la rășniță, și până la orice întâi-născut al animalelor.

⁶ și va fi strigăt mare în toată țara Egiptului cum n-a mai fost și nici nu va mai fi.

⁷ Dar la toți fiii lui Israel, nici măcar un câine nu va lătra nici la om, nici la animale, ca să știți că Domnul face deosebire între Egipt și Israel.

⁸ Vor coborî la mine toți acești slujitori ai tăi și se vor închina înaintea mea zicând: «Ieși tu și tot poporul pe care te urmează!». După aceea voi ieși”.

A ieșit [Moise] de la Faraon fierbând de mânie.

⁹ Domnul i-a zis lui Moise: „Faraon nu va asculta de voi pentru ca să se înmulțească minunile mele în țara Egiptului”.

¹⁰ Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui Faraon; Domnul a împietrit inima lui Faraon și el nu i-a lăsat pe fiii lui Israel să plece din țara lui.

12.

Paștele și eliberarea din Egipt. Moartea primilor născuți ai egiptenilor

¹ Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului:

² „Luna aceasta să fie pentru voi începutul lunilor; ea să fie pentru voi întâia între lunile anului.

³ Vorbiți întregii adunări a lui Israel: În ziua a zecea a lunii acesteia, fiecare să ia un animal din turmă de familie, un animal din turmă pentru fiecare casă.

⁴ Iar dacă o familie este prea mică pentru un miel, să-l ia împreună cu vecinul, cel mai de aproape de casă, după numărul sufletelor; fiecare să socotiți câți sunt de trebuință ca să mănânce un miel.

⁵ Animalul din turmă să vă fie fără meteahnă, de parte bărbătească, de un an; Să-l luați fie dintre miei, fie dintre capre.

⁶ Să-l păstrați până în ziua a paisprezecea a lunii acesteia și toată adunarea comunității lui Israel să-l înjunghie spre seară.

⁷ Să ia din sânge și să ungă amândoi ușorii ușii și pragul de sus al caselor în care îl vor mânca.

⁸ Să mănânce carnea în noaptea aceea; s-o mănânce friptă la foc, cu azime și cu ierburi amare.

⁹ Să nu mâncați din el nimic crud sau fiert în apă, ci fript la foc: atât capul cât și picioarele și măruntaiele lui.

¹⁰ Să nu lăsați nimic din el până dimineața; dacă va rămâne ceva din el până dimineața, să-l ardeți în foc.

¹¹ Să-l mâncați așa: să aveți mijlocul încins, sandalele în picioare și toiagul în mână; să-l mâncați în grabă: este Paștele Domnului.

¹² Eu voi trece prin țara Egiptului în noaptea aceea și voi lovi pe tot întâi-născutul din țara Egiptului, de la om până la animale; voi face judecată împotriva tuturor dumnezeilor Egiptului; eu sunt Domnul.

¹³ Sângele vă va fi semn pe casele în care veți fi voi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi. Nu va fi între voi nicio rană nimicitoare atunci când voi lovi țara Egiptului.

¹⁴ Această zi să vă fie memorial și să o celebrați ca o sărbătoare în cinstea Domnului din generație în generație: hotărâre veșnică să o celebrați.

Sărbătoarea azimelor

¹⁵ Șapte zile să mâncați azime. Încă din prima zi să îndepărtați aluatul din casele voastre: căci oricine va mânca pâine dospită, din ziua întâi până în ziua a șaptea, sufletul acela va fi nimicit din Israel.

¹⁶ În ziua întâi să aveți o adunare sfântă; și în ziua a șaptea să aveți de asemenea o adunare sfântă. Să nu se facă nicio muncă în zilele acelea; în afară de ce mănâncă fiecare persoană, numai aceea să se facă.

¹⁷ Să țineți Sărbătoarea Azimelor fiindcă chiar în această zi am scos taberele voastre din țara Egiptului; să țineți ziua aceasta din generație în generație ca pe hotărâre veșnică.

¹⁸ În luna întâi, din ziua a paisprezecea a lunii, seara, să mâncați azime până în ziua a douăzeci și una a lunii, seara.

¹⁹ Șapte zile să nu se găsească aluat în casele voastre; căci oricine va mânca ceva dospit, sufletul acela va fi nimicit din comunitatea lui Israel, fie străin, fie născut în țară.

²⁰ Să nu mâncați nimic dospit; ci, în toate așezările voastre, să mâncați azime”.

Norme cu privire la Paște

²¹ Moise i-a chemat pe toți bătrânii lui Israel și le-a zis: „Mergeți și luați miei pentru familiile voastre și înjunghiați mielul de Paște.

²² Să luați un mănunchi de isop, înmuiați-l în sângele din vas și să ungeți pragul de sus și cei doi ușori ai ușii cu sângele din vas. Nimeni dintre voi să nu iasă din ușa casei sale până dimineața.

²³ Domnul va trece ca să lovească Egiptul și va vedea sângele de pe pragul de sus și de pe cei doi ușori ai ușii. Domnul va trece pe lângă intrare și nu-l va lăsa pe Nimicitor să intre în casele voastre ca să lovească.

- ²⁴ Să Țineți lucrul acesta ca pe o hotărâre pentru tine și pentru fiii tăi pentru totdeauna.
- ²⁵ Când veți intra în țara pe care v-o va da Domnul, după cum a spus, să Țineți această slujire.
- ²⁶ Și când vă vor întreba fiii voștri: «Ce înseamnă ritul acesta?»,
- ²⁷ să le răspundeți: „Este jertfa de Paște pentru Domnul care a trecut pe lângă casele fiilor lui Israel în Egipt atunci când a lovit Egiptul și a cruțat casele noastre”. Și poporul s-a plecat și s-a prosternat.
- ²⁸ Fiii lui Israel au plecat și au făcut cum le poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; așa au făcut.

A zecea plagă: moartea întâilor-născuți

- ²⁹ La miezul nopții, Domnul i-a lovit pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, de la întâiul-născut al lui Faraon care ședea pe tronul său, până la întâiul-născut al celui închis în temniță și până la toți întâii-născuți ai animalelor.
- ³⁰ Faraon s-a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui, și toți egiptenii și a fost strigat mare în Egipt, căci nu era casă în care să nu fie un mort.
- ³¹ I-a chemat [Faraon] pe Moise și pe Aaron, noaptea, și le-a zis: „Ridicați-vă și ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și fiii lui Israel. Mergeți să-i slujiți Domnului, după cum ați zis.
- ³² Luați și turmele voastre și cirezile voastre, după cum ați zis, și duceți-vă. Și binecuvântați-mă și pe mine”.
- ³³ Egiptenii zoreau poporul să iasă în grabă din țară, căci ziceau: „Altfel, vom muri cu toții”.
- ³⁴ Poporul a luat aluatul înainte de a se dospi [purtând] pe umeri covețile învelite în hainele lor.

Jefuirea egiptenilor

- ³⁵ Fiii lui Israel au făcut după cuvântul lui Moise și le-au cerut egiptenilor obiecte de argint, obiecte de aur și haine.
- ³⁶ Domnul a dat poporului trecere înaintea Egiptenilor și le-au dat cele cerute. Astfel i-au jefuit pe Egipteni.

Plecarea Israelului (prima relatare)

- ³⁷ Au plecat fiii lui Israel din Ramses spre Sucot, cam șase sute de mii de bărbați care mergeau pe jos, afară de copiii.
- ³⁸ O mare mulțime [de oameni] a plecat cu ei; turme și cirezi și vite foarte multe.
- ³⁹ Au copt din aluatul pe care îl scosese din Egipt turte azime, căci nu dospise; fiindcă fuseseră alungați din Egipt și nu au putut să aștepte, nici să-și pregătească hrană.
- ⁴⁰ Iar șederea fiilor lui Israel, cât au locuit în Egipt, a fost de patru sute treizeci de ani.
- ⁴¹ Și, după patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate oștile Domnului au ieșit din țara Egiptului.
- ⁴² Noaptea aceea a fost o noapte de veghe pentru Domnul, când i-a scos din țara Egiptului; aceasta este noaptea de veghe în cinstea Domnului pentru toți fiii lui Israel din generație în generație.

Ritul Paștelui

- ⁴³ Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: „Aceasta este rânduiala Paștelui: niciun străin să nu mănânce din el.
- ⁴⁴ Orice sclav cumpărat cu bani îl vei tăia împrejur și apoi va putea să mănânce din el.
- ⁴⁵ Veneticul și lucrătorul plătit să nu mănânce din el.

⁴⁶ Să se mănânce într-o singură casă; carnea să n-o scoateți afară din casă și să nu zdrobiți niciun os din el.

⁴⁷ Toată adunarea lui Israel să facă astfel.

⁴⁸ Dacă va locui la tine un străin care vrea să țină Paștele în cinstea Domnului, oricine de parte bărbătească să fie tăiat împrejur; numai atunci se va putea apropia să-l țină; și va fi ca unul născut în țară; dar niciun netăiat împrejur să nu mănânce din el.

⁴⁹ Va fi o singură lege pentru cel născut în țară ca și pentru străinul care locuiește în mijlocul vostru”.

⁵⁰ Toți fiii lui Israel au făcut cum le poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; așa au făcut.

⁵¹ Chiar în ziua aceea Domnul i-a scos din țara Egiptului pe fiii lui Israel, după grupurile lor.

13.

Întâii născuți și Azimele

¹ Domnul i-a vorbit lui Moise:

² „Sfințește-mi orice întâi-născut care deschide pântecul dintre fiii lui Israel, atât dintre oameni cât și dintre animale: acesta este al meu”.

³ Moise a zis poporului: „Aduceți-vă aminte de ziua aceasta în care ați ieșit din Egipt, din casa sclaviei; căci cu mână puternică v-a scos Domnul de acolo. Să nu se mănânce [nimic] dospit.

⁴ Voi ieșiți astăzi, în luna Abib.

⁵ Când te va duce Domnul în țara canaaneenilor, a heteilor, a amoreilor, a heveilor și a iebuseilor, [țară] pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da, țară unde curge lapte și miere, să ții această regulă în luna aceasta.

⁶ Timp de șapte zile să mănânci azime; în ziua a șaptea va fi o sărbătoare în cinstea Domnului.

⁷ Să se mănânce azime în timpul celor șapte zile; să nu se vadă la tine nimic dospit, să nu se vadă la tine nici aluat între toate hotarele tale.

⁸ Să spui fiului tău în ziua aceea: «Aceasta este pentru ceea ce a făcut Domnul pentru mine, când am ieșit din Egipt».

⁹ Să-ți fie [aceasta] ca un semn pe mână ta și ca o aducere aminte înaintea ochilor tăi, pentru ca legea Domnului să fie în gura ta; căci cu mână puternică te-a scos Domnul din Egipt.

¹⁰ Să ții regula aceasta la timpul hotărât, din an în an.

¹¹ Când te va duce Domnul în țara canaaneenilor, așa cum ți-a jurat ție și părinților tăi, și ți-o va da,

¹² să sfințești pentru Domnul pe tot cel ce deschide pântecul și pe orice întâi-născut din animalele tale: cei de parte bărbătească vor fi ai Domnului.

¹³ Și pe orice întâi-născut al măgăriței îl vei răscumpăra cu un miel; iar dacă nu-l vei răscumpăra, îi vei frânge gâtul. Și pe orice întâi-născut din om dintre fiii tăi îl vei răscumpăra.

¹⁴ Când fiul tău te va întreba mâine: «Ce înseamnă lucrul acesta?» să-i răspunzi: «Domnul ne-a scos cu braț puternic din Egipt, din casa sclaviei;

¹⁵ și, pentru că Faraon se încăpățâna să ne lase să plecăm, Domnul i-a ucis pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, de la întâii-născuți ai oamenilor până la întâii-născuți ai animalelor. De aceea eu jertfesc Domnului orice întâi-născut de parte bărbătească, și-l răscumpăr pe orice întâi-născut dintre fiii mei.

¹⁶ Să fie ca un semn pe mâna ta și ca o podoabă între ochii tăi; căci cu braț puternic ne-a scos Domnul din Egipt»”.

IEȘIREA DIN EGIPT

Plecarea israeliților

¹⁷ Când Faraon a lăsat poporul să plece, Dumnezeu nu l-a dus pe drumul spre țara Filistenilor, deși era aproape; căci Dumnezeu și-a zis: „Ca nu cumva poporul, văzând războiul, să-i pară rău și să se întoarcă în Egipt.”

¹⁸ Dumnezeu a întors poporul pe drumul pustiului, spre Marea Roșie. Fiii lui Israel au ieșit înarmați din țara Egiptului.

¹⁹ Moise a luat cu sine oasele lui Iosif; căci el îi pusese pe fiii lui Israel să jure: „Cu siguranță Dumnezeu vă va vizita; atunci să luați cu voi oasele mele de aici”.

²⁰ Au plecat din Sucot și au așezat tabăra la Etam, la marginea pustiului.

²¹ Domnul mergea înaintea lor, ziua într-o coloană de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-o coloană de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea.

²² Coloana de nor nu se depărta ziua dinaintea poporului, nici coloana de foc noaptea.

14.

De la Etam la Marea Roșie

¹ Domnul i-a vorbit lui Moise, zicând:

² „Spune-le fiilor lui Israel să se întoarcă și să-și așeze tabăra înaintea Pi-Hahirotului, între Migdol și mare, față în față cu Baal-Țefon: să așezați tabăra chiar în fața lui, lângă mare.

³ Faraon va zice despre fiii lui Israel: «S-au rătăcit prin țară; i-a închis pustiul».

⁴ Eu voi împietri inima lui Faraon și-i va urmări; voi fi glorificat în Faraon și în toată oștirea lui și vor cunoaște egiptenii că eu sunt Domnul”. Și au făcut așa.

Egiptenii îi urmăresc pe israeliți

⁵ I s-a dat de știre regelui Egiptului că poporul a fugit. Atunci inima lui Faraon și a slujitorilor lui s-a întors împotriva poporului și au zis: „Ce-am făcut? L-am lăsat pe Israel să plece de la munca pe care o făcea pentru noi”.

⁶ Și-a înhamat carul și și-a luat poporul cu el.

⁷ A luat șase sute de care alese și toate carele Egiptului; și în toate erau căpetenii.

⁸ Domnul a împietrit inima lui Faraon, regele Egiptului, și el i-a urmărit pe fiii lui Israel. Și fiii lui Israel ieșiseră cu mâna ridicată.

⁹ Egiptenii i-au urmărit; toți caii și carele lui Faraon, călăreții lui și oștirea lui i-au ajuns când își așezau tabăra lângă mare, la Pi-Hahiro, față în față cu Baal-Țefon.

¹⁰ Faraon se apropia. Fiii lui Israel și-au ridicat ochii, și, iată, egiptenii veneau după ei. Fiii lui Israel s-au înspăimântat tare și au strigat către Domnul.

¹¹ Ei i-au zis lui Moise: „Nu erau oare morminte în Egipt că ne-ai adus să murim în pustiu? Ce ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt?”

¹² Oare nu asta îți spuneam noi în Egipt: «Lasă-ne să slujim ca sclavi egiptenilor, căci este mai bine pentru noi să slujim ca sclavi egiptenilor decât să murim în pustiu?»”.

¹³ Moise a zis poporului: „Nu vă temeți, stați și veți vedea mântuirea Domnului pe care el v-o va da astăzi; căci pe egiptenii pe care-i vedeți astăzi, nu-i veți mai vedea niciodată.

¹⁴ Domnul va lupta pentru voi; dar voi, stați liniștiți!”.

Trecerea mării

- ¹⁵ Domnul i-a zis lui Moise: „De ce strigi către mine? Spune-le fiilor lui Israel să pornească.
- ¹⁶ Iar tu ridică-ți toiagul, întinde-ți mâna asupra mării și o desparte; fiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării pe uscat.
- ¹⁷ Iată eu voi împietri inima egiptenilor ca să meargă după ei. Și voi fi glorificat în Faraon și în toată oștirea lui, în carele lui și în călăreții lui.
- ¹⁸ Vor cunoaște egiptenii că eu sunt Domnul când voi fi glorificat în Faraon, în carele lui și călăreții lui”.
- ¹⁹ Îngerul lui Dumnezeu care mergea înaintea taberei lui Israel, și-a schimbat locul și a mers în urma lor. Și coloana de nor dinaintea lor și-a schimbat locul și a stat în urma lor.
- ²⁰ El a venit între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel. Și era nor și întuneric, dar lumina noaptea. Și nu s-au apropiat unii de alții toată noaptea.
- ²¹ Moise și-a întins mâna asupra mării: Domnul a mânat marea cu un vânt puternic dinspre răsărit toată noaptea, a făcut din mare uscat și apele s-au despărțit.
- ²² Fiii lui Israel au intrat prin mijlocul mării pe uscat și apele erau ca un zid la dreapta și la stânga lor.
- ²³ Egiptenii i-au urmărit și au intrat după ei toți caii lui Faraon, carele lui și călăreții lui până în mijlocul mării.
- ²⁴ La straja dimineții, Domnul a privit spre tabăra egiptenilor din coloana de nor și de foc și a umplut de spaimă tabăra egiptenilor.
- ²⁵ A făcut să sară roțile de la carele lor încât înaintau cu greu. Egiptenii au zis atunci: „să fugim dinaintea lui Israel, căci Domnul luptă pentru ei împotriva egiptenilor”.
- ²⁶ Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna asupra mării ca apele să se întoarcă asupra egiptenilor, asupra carelor lor și asupra călăreților lor”.
- ²⁷ Moise și-a întins mâna asupra mării și spre dimineață marea s-a întors la locul ei; și egiptenii fugeau dinaintea ei. Domnul i-a aruncat pe egipteni în mijlocul mării.
- ²⁸ Apele s-au întors și au acoperit carele, călăreții și toată oștirea lui Faraon, care intraseră după ei în mare; Și n-a rămas nici măcar unul dintre ei.
- ²⁹ Dar fiii lui Israel au trecut pe uscat prin mijlocul mării și apele le-au fost ca un zid la dreapta și la stânga lor.
- ³⁰ Domnul l-a salvat pe Israel din mâna egiptenilor în ziua aceea și Israel i-a văzut pe egipteni morți pe țărmul mării.
- ³¹ Israel a văzut mâna puternică pe care o îndreptase Domnul împotriva egiptenilor. Poporul s-a temut de Domnul și a crezut în Domnul și în Moise, slujitorul său.

15.

Cântarea victoriei

¹ Atunci Moise și fiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta. Ei au zis:

„Voi cânta Domnului, căci cu mărire s-a preamărit
Cal și călăreț în mare i-a aruncat.

² Puterea mea și cântarea mea este Domnul
și el a fost mântuirea mea:
Acesta este Dumnezeul meu: pe el îl voi lăuda;
[El este] Dumnezeul tatălui meu: pe el îl voi preamări.

³ Domnul este un războinic:
Domnul este numele lui.

⁴ Carele lui Faraon și oștirea lui le-a aruncat în mare;
căpeteniile lui alese s-au afundat în Marea Roșie.

⁵ Adâncurile i-au acoperit,
s-au cufundat în adânc ca o piatră.

⁶ Dreapta ta, Doamne, s-a preamărit prin putere;

dreapta ta, Doamne, l-a zdrobit pe dușman.

⁷ Prin mărimea maiestății tale,
l-ai doborât pe cel care s-a ridicat împotriva ta,
ți-ai dezlănțuit mânia
și l-ai mistuit ca pe paie.

⁸ La suflarea nărilor tale,
s-au îngrămădit apele,
s-au ridicat talazurile ca un zid
și s-au închegat adâncurile în inima mării.

⁹ Dușmanul zicea: «Voi urmări, voi ajunge,
voi împărți prada și-mi voi îndestula sufletul de el.
Îmi voi scoate sabia
și-i va stăpâni mâna mea!».

¹⁰ Tu ai suflat cu suflarea ta:
l-a acoperit marea;
s-au scufundat ca plumbul
în apele profunde.

¹¹ Cine este ca tine între dumnezei Doamne?
Cine este ca tine minunat în sfințenie,
înfricoșător,
care săvârșești fapte minunate?

¹² Ți-ai întins dreapta
și i-a înghițit pământul.

¹³ Prin îndurarea ta ai călăuzit poporul acesta
pe care l-ai răscumpărat;
l-ai condus cu puterea ta
spre lăcașul sfințeniei tale.

¹⁴ Au auzit popoarele,
și s-au cutremurat;
groaza i-a cuprins
pe locuitorii din Filisteea.

¹⁵ Atunci s-au îngrozit
căpeteniile Edomului,
pe puternicii Moabului
i-a cuprins tremurul;
S-au înmuiat toți locuitorii Canaanului.

¹⁶ Au căzut peste ei
frica și groaza;
de măreția brațului tău
au încremenit ca piatra,
până când a trecut poporul tău, Doamne!
Până când a trecut poporul acesta
pe care l-ai dobândit.

¹⁷ Tu îi vei duce și-i vei sădi
pe muntele moștenirii tale,

locul în care locuiești,
pe care l-ai făcut tu, Doamne,
un sanctuar, Doamne,
pe care l-au întemeiat mâinile tale!

¹⁸ Domnul va domni în veci și pentru totdeauna”.

¹⁹ Căci caii lui Faraon, carele și călăreții lui au intrat în mare și Domnul a făcut să se întoarcă peste ei apele mării; fiii lui Israel au mers pe uscat prin mijlocul mării.

²⁰ Miriam, profetesa, sora lui Aaron, a luat în mână tamburina și toate femeile au ieșit după ea cu tamburine și dansuri.

²¹ Miriam intona în fața lor:

„Cântați Domnului
căci cu mărire s-a preamărit;
cal și călăreț,
în mare i-a aruncat”.

DRUMUL PRIN PUSTIU

Mara

²² Moise l-a luat pe Israel de la marea Roșie și au ieșit în pustiul Șur. Au mers trei zile prin pustiul și n-au găsit apă.

²³ Au ajuns la Mara și n-au putut să bea apă din Mara, pentru că era amară. De aceea i s-a pus numele Mara.

²⁴ Poporul a murmurat împotriva lui Moise, zicând: „Ce vom bea?”

²⁵ [Moise] a strigat către Domnul și Domnul i-a arătat un lemn. El l-a aruncat în apă și apa s-a făcut dulce. Acolo i-a dat o rânduială și o judecată și acolo l-a pus la încercare.

²⁶ El a zis: „Dacă într-adevăr vei asculta glasul Domnului Dumnezeuului tău și vei face ceea ce este drept înaintea lui, dacă îți vei pleca urechea la poruncile lui și vei ține toate rânduilele lui, nu voi aduce asupra ta niciuna din bolile pe care le-am adus asupra Egiptului; căci eu sunt Domnul care te vindecă”.

²⁷ Au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de palmieri. Și-au așezat tabăra acolo, lângă ape.

16.

Mana și prepelițele

¹ Au plecat din Elim și toată adunarea fiilor lui Israel a ajuns în pustiul Sin, care este între Elim și Sinai, în ziua a cincisprezecea a lunii a doua de la ieșirea lor din țara Egiptului.

² Toată adunarea fiilor lui Israel a murmurat împotriva lui Moise și a lui Aaron în pustiul.

³ Fiii lui Israel le-au zis: „De-am fi murit de mâna Domnului în țara Egiptului, când ședeam lângă oalele cu carne, când mâncam pâine pe săturate! Dar voi ne-ați scos în pustiul acesta ca să moară de foame toată această adunare.”

⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Iată, eu voi face să plouă pentru voi pâine din ceruri. Poporul să iasă și să adune în fiecare zi porția pentru o zi; ca să-l pun la încercare, dacă umblă sau nu după legea mea.

⁵ În ziua a șasea, când vor pregăti ce au adunat, va fi de două ori mai mult decât ce vor aduna pentru fiecare zi”.

⁶ Moise și Aaron au zis către toți fiii lui Israel: „În seara aceasta veți cunoaște că Domnul v-a scos din țara Egiptului.

⁷ Dimineață veți vedea gloria Domnului, pentru că a auzit murmurările voastre împotriva Domnului. Iar noi ce suntem că

murmurați împotriva noastră?”.

⁸ Moise a mai zis: „Domnul vă va da în seara aceasta carne să mâncați și dimineață pâine să vă săturați, pentru că Domnul a auzit murmurările voastre cu care murmurați împotriva lui; căci ce suntem noi? Murmurările voastre nu sunt împotriva noastră, ci împotriva Domnului.”

⁹ Moise i-a zis lui Aaron: „Spune întregii adunări a fiilor lui Israel: «Apropiați-vă înaintea Domnului, căci a auzit murmurările voastre»”.

¹⁰ Pe când vorbea Aaron întregii adunări a fiilor lui Israel, și-au întors privirea spre pustiu, și, iată, gloria Domnului s-a arătat în nor.

¹¹ Domnul i-a spus lui Moise:

¹² „Am auzit murmurările fiilor lui Israel. Spune-le: «Veți mânca diseară carne și dimineață vă veți sătura cu pâine; veți cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru»”.

¹³ Seara au venit prepelițe și au acoperit tabăra, iar dimineață era un strat de rouă în jurul taberei.

¹⁴ Stratul de rouă s-a ridicat și, iată, pe suprafața pustului era ceva mărunț, *ca o crustă*, ceva mărunț ca bruma pe pământ.

¹⁵ Fiii lui Israel au văzut și au zis unul către altul: „Ce este aceasta?” căci nu știau ce era. Moise le-a zis: „Aceasta este pâinea pe care v-o dă Domnul ca s-o mâncați.

¹⁶ Iată ce a poruncit Domnul: «Fiecare din voi să adune cât îi trebuie să mănânce, un omer pentru fiecare, după numărul persoanelor; fiecare să ia pentru cei din cortul lui»”.

¹⁷ Fiii lui Israel au făcut așa și au adunat unul mai mult, altul mai puțin.

¹⁸ Și măsurau cu omerul; cel care adunase mai mult nu avea nimic de prisos, iar cel care adunase mai puțin, nu ducea lipsă. Fiecare aduna cât îi trebuia să mănânce.

¹⁹ Moise le-a zis: „Nimeni să nu lase ceva din ea până dimineața.”

²⁰ Dar n-au ascultat de Moise și unii au lăsat din ea până dimineața; dar a făcut viermi și s-a stricat. Moise s-a mâniat pe ei.

²¹ Adunau în fiecare dimineață fiecare după cât îi trebuia pentru hrană; când soarele începea să dogorească, se topea.

²² În ziua a șasea au adunat de două ori mai multă hrană, câte doi omeri de fiecare. Toți capii adunării au venit și i-au spus lui Moise.

²³ El le-a zis: „Iată ce a zis Domnul: «Mâne este zi de odihnă, un sabbat sfânt pentru Domnul; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și strângeți tot ceea ce rămâne pentru ca să fie păstrat până dimineața!»”.

²⁴ Au păstrat-o până dimineața, după cum poruncise Moise; nu s-a stricat, nici nu s-au aflat viermi în ea.

²⁵ Moise a zis: „Mâncați-o astăzi pentru că astăzi este sabbatul Domnului; astăzi nu o veți găsi pe câmp.

²⁶ Șase zile s-o adunați; dar ziua a șaptea este sabbat și nu se va găsi”.

²⁷ În ziua a șaptea unii din popor au ieșit să adune și n-au găsit.

²⁸ Domnul i-a zis lui Moise: „Până când n-o să vreți să păziți poruncile și legile mele?

²⁹ Vedeți, că Domnul v-a dat sabbatul; de aceea el vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui, și nimeni să nu iasă de la locul lui în ziua a șaptea”.

³⁰ Poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.

³¹ Casa lui Israel i-a pus numele „mană”. Era ca sămânța de coriandru, albă, și gustul ei era ca de turtă cu miere.

³² Moise a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: «Umpleți un omer din ea ca să fie păstrat pentru urmașii voștri ca să vadă pâinea pe care v-am dat-o s-o mâncați în pustiu când v-am scos din țara Egiptului»”.

³³ Moise i-a zis lui Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană și așază-l înaintea Domnului ca să se păstreze pentru urmașii voștri”.

³⁴ După cum îi poruncise Domnul lui Moise, Aaron a pus-o înaintea [arcei] mărturie spre păstrare.

³⁵ Fiii lui Israel au mâncat mană patruzeci de ani până au intrat în țara locuită; au mâncat mană până când au ajuns la hotarul țării Canaanului.

³⁶ Omerul este a zecea parte dintr-o efă.

Apa din stâncă

¹ Toată adunarea fiilor lui Israel a plecat din pustiul Sin, din tabără în tabără, după porunca Domnului, și-au așezat tabăra la Refidim. Și nu era apă de băut pentru popor.

² Poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: „Dați-ne apă să bem!”. Moise le-a zis: „Pentru ce vă certați cu mine? Pentru ce-l ispitiți pe Domnul?”.

³ Acolo poporul era însetat de apă; poporul murmura împotriva lui Moise și zicea: „De ce ne-ai scos din Egipt? Ca să ne faci să murim de sete, pe mine, pe fiii mei și turmele mele?”.

⁴ Moise a strigat către Domnul: „Ce să fac cu poporul acesta? Încă puțin și mă vor ucide cu pietre”.

⁵ Domnul i-a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului și ia cu tine câțiva din bătrânii lui Israel; ia în mână și toiagul cu care ai lovit râul și mergi!”

⁶ Iată, eu voi sta înaintea ta acolo, pe stâncă, în Horeb; tu vei lovi stâncă și va ieși din ea apă și poporul va bea”. Moise a făcut așa înaintea bătrânilor lui Israel.

⁷ El a pus locului numele de „Masa și Meriba” din cauza certei fiilor lui Israel și pentru că l-au pus la încercare pe Domnul, zicând: „Este oare Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?”.

Bătălia împotriva lui Amalec

⁸ Amalec a venit și s-a luptat cu Israel la Refidim.

⁹ Moise i-a zis lui Iosue: „Alege pentru noi niște bărbați, ieși și luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mâine pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână”.

¹⁰ Iosue a făcut după cum i-a spus Moise și a luptat împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron și Hur au urcat pe vârful dealului.

¹¹ Când Moise își ridica mâna, era mai tare Israel; când își lăsa mâna în jos, era mai tare Amalec.

¹² Mâinile lui Moise s-au îngreunat; ei au luat o piatră, au pus-o sub el iar el s-a așezat pe ea. Iar Aaron și Hur îi sprijineau mâinile, unul de o parte și altul de cealaltă; și mâinile lui au rămas ridicate până la apusul soarelui.

¹³ Iosue l-a învins pe Amalec și poporul lui cu ascuțișul sabiei.

¹⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Scrie aceasta spre aducere aminte în carte, ca să se păstreze aducerea aminte și spune-i lui Iosue: «Voi șterge cu totul pomenirea lui Amalec de sub ceruri»”.

¹⁵ Moise a zidit un altar și i-a pus numele: „Domnul este stindardul meu”.

¹⁶ Și a zis: „Pentru că o mână s-a ridicat împotriva tronului Domnului, va purta război Domnul împotriva lui Amalec din generație în generație!”

18.

Vizita lui Ietro la Moise și instituirea judecătorilor

¹ Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, a auzit tot ce făcuse Dumnezeu pentru Moise și pentru Israel, poporul său: că Domnul îl scosese pe Israel din Egipt.

² Ietro, socrul lui Moise, a luat-o pe Sefora, soția lui Moise, după ce fusese trimisă acasă.

³ I-a luat și pe cei doi fii ai ei, dintre care unul se numea Gherșom, căci spusese: „Străin am fost într-o țară străină”

⁴ iar celălalt se numea Eliezer, căci „Dumnezeul tatălui meu mi-a venit în ajutor și m-a scăpat de sabia lui Faraon”.

⁵ Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii acestuia și cu soția lui la Moise în pustiul, acolo unde își așezase tabăra, la muntele lui Dumnezeu.

⁶ I-a trimis vorbă lui Moise: „Eu, socrul tău Ietro, vin la tine cu soția ta și cu cei doi fii ai ei care sunt cu ea”.

⁷ Moise a ieșit să-l întâmpine pe socrul său, s-a plecat înaintea lui și l-a sărutat. S-au întrebat unul pe altul de sănătate și au intrat în cort.

⁸ Moise i-a povestit socrului său tot ce făcuse Domnul împotriva lui Faraon și împotriva Egiptului, de dragul lui Israel, toate necazurile care i-au ajuns pe și cum i-a eliberat Domnul.

⁹ S-a bucurat Ietro pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul lui Israel eliberându-l din mâna egiptenilor.

¹⁰ Ietro a zis: „Binecuvântat să fie Domnul care v-a eliberat din mâna egiptenilor și din mâna lui Faraon, el, care a eliberat poporul din mâna egiptenilor!”.

¹¹ Acum știu că Domnul este mai mare decât toți dumnezeii; asta s-a arătat când [egiptenii] s-au purtat cu aroganță împotriva alor săi.

¹² Ietro, socrul lui Moise, a adus o ardere de tot și sacrificii lui Dumnezeu. Aaron și toți bătrânii lui Israel au venit să stea la masă cu socrul lui Moise, înaintea lui Dumnezeu.

Instituirea judecătorilor

¹³ A doua zi, Moise s-a așezat să judece poporul; poporul a stat înaintea lui Moise de dimineața până seara.

¹⁴ Socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor și a zis: „Ce faci tu cu poporul? De ce șezi tu singur și tot poporul stă înaintea ta de dimineața până seara?”.

¹⁵ Moise i-a răspuns socrului său: „Pentru că poporul vine la mine ca să ceară sfat de la Dumnezeu.

¹⁶ Când se iscă vreo pricină între ei, vin la mine; eu judec între unul și altul și le fac cunoscute hotărârile lui Dumnezeu și legile lui”.

¹⁷ Socrul lui Moise i-a zis: „Ce faci tu nu este bine.

¹⁸ Te vei epuiza și tu și poporul acesta care este cu tine; pentru că lucrarea este prea grea pentru tine și nu o vei putea face singur.

¹⁹ Acum ascultă glasul meu; îți voi da un sfat și Dumnezeu să fie cu tine! Stai tu pentru popor înaintea lui Dumnezeu și du tu nevoile lor înaintea lui Dumnezeu.

²⁰ Învață-i hotărârile și legile și fă-le cunoscută calea pe care trebuie să umble și lucrurile pe care trebuie să le facă”.

²¹ Alege din tot poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, care urăsc lăcomia; pune-i căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece.

²² Ei să judece poporul în tot timpul; să aducă înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile mici să le judece ei înșiși. Astfel îți vei ușura povara, căci o vor purta și ei împreună cu tine.

²³ Dacă vei face lucrul acesta, și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea face față lucrurilor și tot poporul acesta va ajunge în pace la locul lui”.

²⁴ Moise a ascultat cuvântul socrului său și a făcut tot ce i-a spus el.

²⁵ Moise a ales oameni destoinici din tot Israelul și i-a pus capi peste popor: căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece.

²⁶ Ei judecau poporul în tot timpul; aduceau înaintea lui Moise pricinile grele iar toate pricinile mici le judecau ei înșiși.

²⁷ Apoi Moise i-a dat drumul socrului său, iar el s-a dus în țara lui.

19.

ALIANȚA DE PE SINAI

Sosirea la Sinai

¹ În luna a treia de la ieșirea fiilor lui Israel din țara Egiptului, în ziua aceea au ajuns în pustiu Sinai.

² Au plecat de la Refidim, au ajuns în pustiu Sinai și și-au fixat tabăra în pustiu. Israel și-a fixat tabăra în fața muntelui.

Promisiunea Alianței

³ Moise s-a suit la Dumnezeu. Domnul l-a chemat de pe munte, zicând:

„Așa să vorbești casei lui Iacob

și să spui fiilor lui Israel:

⁴ „Voi ați văzut ce am făcut Egiptului

iar pe voi v-am purtat pe aripi de vultur

și v-am adus la mine.

⁵ Acum, dacă veți asculta glasul meu

și dacă veți păzi legământul meu

veți fi partea mea dintre toate popoarele,

căci al meu este tot pământul.

⁶ Îmi veți fi o împărăție de preoți

și un popor sfânt”.

Iată, acestea sunt cuvintele pe care le vei spune fiilor lui Israel”.

⁷ Moise a venit și i-a chemat pe bătrânii poporului și le-a pus înaintea toate cuvintele acestea pe care i le poruncise Domnul.

⁸ Tot poporul a răspuns împreună: „Vom face tot ce a zis Domnul!” Iar Moise a dus cuvintele poporului la Domnul.

Pregătirea Alianței

⁹ Domnul i-a zis lui Moise: „Iată, eu voi veni la tine într-un nor gros pentru ca să audă poporul când îți voi vorbi și să aibă totdeauna încredere în tine”. Moise a spus Domnului cuvintele poporului.

¹⁰ Domnul i-a spus lui Moise: „Du-te la popor, sfințește-i azi și mâine și să-și spele hainele

¹¹ așa încât să fie pregătiți pentru a treia zi; căci în a treia zi Domnul se va coborî în fața întregului popor pe munte Sinai.

¹² Fixează hotar pentru popor de jur împrejur și spune: „Să nu cumva să vă suiți pe munte sau să vă atingeți de poalele lui. Oricine se va atinge de munte, să fie dat la moarte”.

¹³ Nici o mână să nu se atingă de el căci va fi bătut cu pietre sau străpuns cu sulița: fie animal, fie om, nu va trăi”. Când va suna trâmbița, ei vor urca spre munte.”

¹⁴ Moise a coborât de pe munte la popor, a sfințit poporul și ei și-au spălat hainele.

¹⁵ Și a zis poporului: „Fiți gata în trei zile; să nu vă atingeți de femeie”.

Teofania de pe Sinai

¹⁶ A treia zi de dimineață au fost tunete, fulgere și un nor gros pe munte și sunet puternic de trâmbiță. Și tot poporul din tabără a fost cuprins de spaimă.

¹⁷ Moise a scos poporul din tabără în întâmpinarea lui Dumnezeu. Și au stat în picioare la poalele muntelui.

¹⁸ Muntele Sinai era acoperit de fum întrucât Domnul coborâse pe el în foc. Fumul se înălța ca fumul unui cuptor și tot muntele se cutremura cu putere.

¹⁹ Sunetul trâmbiței devenea tot mai puternic. Moise vorbea și Dumnezeu îi răspundea prin tunet.

²⁰ Domnul a coborât pe muntele Sinai, pe vârful muntelui. Domnul l-a chemat pe Moise pe vârful muntelui, iar Moise s-a suit acolo.

²¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Coboară în adunarea poporului ca să nu se năpustească să-l vadă pe Domnul. Altfel mulți dintre ei vor pieri

²² Și preoții care se apropie de Domnul să se sfințească ca nu cumva Domnul să-i lovească”.

²³ Moise a zis Domnului: „Poporul nu poate să urce pe muntele Sinai, căci tu ne-ai avertizat zicând: „Fixează hotar în jurul muntelui și sfințește-l”.

²⁴ Domnul i-a zis: „Coboară și urcă tu cu Aaron. Însă preoții și poporul să nu se năpustească să urce la Domnul ca nu cumva să-i lovească”.

²⁵ Moise s-a coborât la popor și i-a spus [aceste lucruri].

20.

Cele 10 porunci

¹ Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte:

² „Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău care te-am scos din țara Egiptului, din casa sclaviei.

³ Să nu ai alți dumnezei afară de mine.

⁴ Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare cu cele care sunt în ceruri, sus, sau cu cele de jos de pe pământ sau cu cele care sunt în apele de sub pământ”.

⁵ Să nu te închini lor și să nu le slujești căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos care pedepsesc vina părinților în fii până la a treia și a patra generație pentru cei ce mă urăsc,

⁶ și mă îndur până la a mia generație de cei care mă iubesc și păzesc poruncile mele.

⁷ Să nu iei în zadar numele Domnului Dumnezeuului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în zadar numele lui.

⁸ Adu-ți aminte de ziua de sabat ca s-o sfințești.

⁹ Să lucrezi șase zile și să-ți faci toate lucrările tale.

¹⁰ Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeuului tău. Să nu faci nici o lucrare nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sclavul tău, nici sclava ta, nici animalele tale, nici străinul care este înăuntrul porților tale.

¹¹ Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul și marea și tot ceea ce este în ele, iar în ziua a șaptea s-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de sabat și a sfințit-o.

¹² Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.

¹³ Să nu ucizi.

¹⁴ Să nu comiți adulter.

¹⁵ Să nu furi.

¹⁶ Să nu dai mărturie falsă împotriva aproapelui tău.

¹⁷ Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești soția aproapelui tău, nici sclavul lui, nici sclava lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.

¹⁸ Tot poporul percepea tunetele și fulgerele și sunetul trâmbiței și muntele fumegând. Poporul era cuprins de teamă și tremura stând departe.

¹⁹ Ei i-au zis lui Moise: „Vorbește-ne tu și te vom asculta: dar să nu ne vorbească Dumnezeu ca să nu murim.”

²⁰ Moise a zis poporului: „Nu vă înspăimântați căci Dumnezeu a venit ca să vă pună la încercare și ca teama de el să fie înaintea voastră ca să nu păcătuiți.”

²¹ Poporul stătea departe, iar Moise s-a apropiat de norul întunecat în care era Dumnezeu.

CODUL ALIANȚEI

Legea cu privire la altar

- ²² Domnul i-a zis lui Moise: „Așa să le vorbești fiilor lui Israel: «Voi ați văzut că am vorbit din cer cu voi.
- ²³ Să nu faceți alături de mine dumnezei de argint și dumnezei de aur: să nu vă faceți!
- ²⁴ Vei face pentru mine un altar de pământ și vei aduce pe el arderile de tot ale tale și jertfele de comuniune, oile tale și boii tăi. În orice loc în care îmi voi aduce aminte de numele meu, voi veni la tine și te voi binecuvânta.
- ²⁵ Dacă-mi vei face un altar de piatră, să nu-l zidești din [pietre] cioplite pentru că lama ta care o lovește o profanează.
- ²⁶ Să nu te sui la altarul Meu pe trepte ca să nu ți se descopere goliciunea deasupra lui»”.

21.

NORME DE DREPT FAMILIAL

Legi cu privire la sclavi

- ¹ „Acestea sunt legile pe care le vei pune înaintea lor.
- ² Dacă vei cumpăra un sclav evreu, să slujească șase ani; dar în al șaptelea să iasă liber, fără despăgubire.
- ³ Dacă a intrat singur, să iasă singur; dacă era însurat, să iasă și soția cu el.
- ⁴ Dacă stăpânul lui i-a dat o soție și ea i-a născut fii și fiice, femeia și fiii să fie ai stăpânului ei, iar el să iasă singur.
- ⁵ Dacă sclavul va zice: «Îmi iubesc stăpânul, pe soție și pe fiii mei și nu vreau să devin liber»,
- ⁶ atunci stăpânul lui să-l ducă înaintea lui Dumnezeu, să-l apropie de ușă sau de ușorul ușii și stăpânul lui să-i găurească urechea cu o andrea și el să-i fie sclav pentru totdeauna.
- ⁷ Dacă un om își va vinde fiica ca sclavă, ea nu va ieși cum ies sclavii.
- ⁸ Dacă nu va plăcea stăpânului ei care a avut-o de soție, atunci să o lase să fie eliberată. Dar unui popor străin nu va avea dreptul s-o vândă, trădând-o.
- ⁹ Dacă o dă de soție fiului său, să se poarte cu ea după dreptul fiicelor.
- ¹⁰ Dacă-și va lua o alta, nu o va lipsi de hrană, de îmbrăcăminte și de traiul ei cu bărbatul.
- ¹¹ Dacă nu-i face aceste trei lucruri, ea va putea ieși fără despăgubire, fără să dea bani.

Legislația penală

Omuciderea

- ¹² Dacă cineva va lovi pe altul și va muri, să fie dat la moarte.
- ¹³ Dacă nu i-a întins lațul, și dacă Dumnezeu l-a făcut să-i cadă în mână, îți voi hotărî un loc unde va putea să fugă.
- ¹⁴ Dacă cineva plănuiește împotriva aproapelui său și-l omoară cu viclenie, și de la altarul meu să-l iei și să-l omori.
- ¹⁵ Dacă cineva îl lovește pe tatăl său sau pe mama sa, să fie dat la moarte.
- ¹⁶ Dacă cineva fură un om și-l va vinde sau va fi găsit în mâinile lui, să fie dat la moarte.
- ¹⁷ Dacă cineva îl blestemă pe tatăl său sau pe mama sa, să fie dat la moarte.

Delicte împotriva persoanelor

- ¹⁸ Dacă oamenii se ceartă și unul dintre ei îl va lovi pe celălalt cu piatra sau cu pumnul și nu va muri, dar va cădea la pat,
- ¹⁹ dacă se va scula și va merge afară cu toiagul său, cel care l-a lovit este nevinovat, numai să-l despăgubească și să-l îngrijească până la vindecare.
- ²⁰ Dacă un om lovește pe sclavul său sau pe sclava sa cu toiagul și mor sub mâna lui, să fie pedepsit.
- ²¹ Dar dacă mai trăiește o zi sau două, stăpânul să nu fie pedepsit; căci este proprietatea sa.
- ²² Dacă se ceartă oamenii și lovesc o femeie însărcinată și o fac să nască înainte de vreme, fără altă nenorocire, să fie pedepsiți după cum va decide bărbatul femeii, după hotărârea judecătorilor.
- ²³ Dar dacă se întâmplă o nenorocire, vei da viață pentru viață,
- ²⁴ ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,
- ²⁵ arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie.
- ²⁶ Dacă un om lovește ochiul sclavului său sau al sclavei sale și-l face să-și piardă ochiul, să-i dea drumul ca despăgubire pentru ochiul lui.
- ²⁷ Și dacă face să cadă un dinte sclavului său sau al sclavei sale să-i dea drumul ca despăgubire pentru dintele lui.
- ²⁸ Dacă un bou împunge un om sau o femeie și [acesta sau aceasta] moare, boul să fie ucis cu pietre, carnea să nu i se mănânce, iar stăpânul boului este nevinovat.
- ²⁹ Dar dacă un bou obișnuia de mai înainte să împungă și stăpânului i se spusese dar nu l-a închis, și dacă boul ucide un bărbat sau o femeie, boul să fie bătut cu pietre și stăpânul lui să fie dat la moarte.
- ³⁰ Dacă i se pune stăpânului un preț de răscumpărare, va da ca răscumpărare pentru viața lui tot ceea ce i se va cere.
- ³¹ Dacă [boul] împunge un băiat sau împunge o fată, i se va face după legea aceasta.
- ³² Dacă [boul] împunge un sclav sau o sclavă, să dea treizeci de sicli de argint stăpânului, iar boul să fie bătut cu pietre.

Delicte împotriva proprietății

- ³³ Dacă un om descoperă o groapă sau dacă un om sapă o groapă și n-o acoperă și cade acolo un bou sau un măgar,
- ³⁴ stăpânul gropii să plătească stăpânului lor prețul înapoi, iar animalul mort să fie al lui.
- ³⁵ Dacă boul unui om împunge boul unui alt om și moare, să vândă boul cel viu și prețul lui să-l împartă în două; și să împartă și boul mort în două.
- ³⁶ Dar dacă se știa de mai înainte că boul obișnuia să împungă, iar stăpânul lui nu l-a închis, să plătească bou pentru bou, iar pe cel mort să-l ia el.

Furtul de animale

- ³⁷ Dacă un om fură un bou sau o oaie și îl taie sau îl vinde, să dea cinci bovine pentru bou și patru ovine pentru oaie.

22.

¹ Dacă hoțul este prins în timp ce sparge, e lovit și moare, [cel ce l-a lovit] nu va fi vinovat de omor.

² Dar dacă a răsarit soarele, va fi vinovat de omor. Hoțul să plătească totul. Dacă nu are nimic, să fie vândut pentru furtul lui.

³ Dacă ceea ce a furat, fie bou, fie măgar, fie oaie, se găsește încă viu în mâinile lui, să dea înapoi de două ori.

Delicte care cer răscumpărare

⁴ Dacă cineva lasă să fie păscut un ogor sau o vie sau își dă la păscut animalul pe ogorul altuia, să dea ca despăgubire cel mai bun rod din ogorul său și cel mai bun rod din via lui.

⁵ Dacă izbucnește un foc și cuprinde spinii și arde grâul – în snopi sau în picioare – sau câmpul, cel ce a pus foc să plătească ceea ce a ars.

⁶ Dacă un om dă altuia bani sau lucruri spre păstrare și le fură cineva din casa omului aceluia, dacă va fi găsit, hoțul să plătească îndoit.

⁷ Dacă hoțul nu este găsit, stăpânul casei să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu ca să spună că n-a pus mâna pe avutul aproapelui său.

⁸ Oricare ar fi obiectul înșelăciunii cu privire la bou, la măgar, la oaie, la haină, sau la un lucru pierdut despre care se va zice: „iată-l!”, obiectul [neînțelegerii] părților să fie dus până la Dumnezeu; acela pe care-l va condamna Dumnezeu, să plătească îndoit aproapelui său.

⁹ Dacă un om dă altuia un măgar, un bou, o oaie sau orice alt animal ca să-l păzească și moare, este vătămat sau este pierdut fără ca cineva să vadă,

¹⁰ să se facă un jurământ înaintea Domnului între cei doi că [cel care a păzit animalul] nu a pus mâna pe avutul aproapelui său, și stăpânul acceptă, nu va plăti.

¹¹ Dar dacă [animalul] a fost furat de la el, va plăti stăpânului său.

¹² Dacă [animalul] a fost sfâșiat, să aducă dovada sfâșierii și nu va plăti.

¹³ Dacă cineva cere altuia [un animal] și este vătămat sau moare în lipsa stăpânului lui, trebuie să plătească.

¹⁴ Dar dacă stăpânul e de față, nu va plăti. Dacă [animalul] este luat cu chirie, [dauna] va intra în chirie.

¹⁵ Dacă un om seduce o fecioară nelogodită și se culcă cu ea, să plătească zestrea și să o ia de soție.

¹⁶ Dacă tatăl refuză să i-o dea, el va plăti în bani zestrea cuvenită fecioarelor.

Legi morale și religioase

¹⁷ Pe vrăjitoare să n-o lași să trăiască.

¹⁸ Oricine se culcă cu un animal, să fie dat la moarte.

¹⁹ Cine aduce jertfe altor dumnezei decât Domnului singur, să fie nimicit.

²⁰ Să nu faci rău celui străin și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

²¹ Să nu faci rău niciunei văduve, nici orfanului.

²² Dacă le faci rău și ei strigă la mine, eu le voi asculta strigătul.

²³ Mânia mea se va aprinde și vă voi nimici cu sabia; soțiile voastre vor rămâne văduve și fiii voștri orfani.

²⁴ Dacă împrumuți bani celui sărman din poporul meu, să nu te porți cu el ca un cămătar și să nu ceri dobândă de la el.

²⁵ Dacă iei zalog haina aproapelui tău, să i-o dai înapoi până la apusul soarelui,

²⁶ căci este singura lui învelitoare, este haina pentru trupul său. Cu ce să se culce? Dacă strigă spre mine, eu îl voi asculta, căci eu sunt milostiv.

²⁷ Să nu rostești blasfemii împotriva lui Dumnezeu, și pe mai marele poporului tău să nu-l blestemi.

Primițiile și primii-născuți.

²⁸ Să nu întârzii să-mi aduci din pârga secerișului tău și a mustului tău. Întâiul născut dintre fiii tăi este al meu.

²⁹ Să faci așa cu vițelul tău și cu mielul tău. Să rămână șapte zile cu mama sa, iar în ziua a opta mi-l vei da mie.

³⁰ Să fiți oameni sfinți pentru mine. Să nu mâncați carne [de animal] sfâșiat pe câmp: s-o aruncați la câini.

23.

Dreptatea. Datoriile față de dușmani

¹ Să nu accepți zvonuri false. Să nu te unești cu cel rău ca să dai o mărturie mincinoasă.

² Să nu te iei după cei mulți ca să faci rău. Iar la judecată să nu mărturisești trecând de partea celor mulți ca să abați [dreptatea].

³ Să nu fii partinitor nici cu cel sărac la judecată.

⁴ Dacă întâlnești boul dușmanului tău sau măgarul lui care s-a rătăcit, să i-l aduci înapoi.

⁵ Dacă vezi măgarul celui care te urăște căzut sub povara lui, să nu treci pe lângă el, ci să-l ajuți împreună cu el [să se ridice].

⁶ Să nu viciezi sentința săracului la judecată.

⁷ Ferește-te de învinuirea nedreaptă. Să nu omori pe cel nevinovat și pe cel drept căci nu îndreptățesc răutatea.

⁸ Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei care văd și pervertesc hotărârile celor dreți.

⁹ Să nu-l asuprești pe străin; voi cunoașteți sufletul celui străin căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

Anul sabatic și sabatul

¹⁰ Timp de șase ani să semeni pământul și să aduni recolta.

¹¹ Dar în al șaptelea an să nu-l cultivi și să-l lași să se odihnească; vor mânca săracii din poporul tău, iar ce va rămâne să mănânce animalele câmpului. Tot așa să faci cu via ta și cu măslinii tăi.

¹² Timp de șase zile să-ți faci lucrarea. Dar în ziua a șaptea să te oprești, pentru ca să aibă odihnă boul tău și măgarul tău și ca să răsuflă fiul slujitoarei tale și străinul.

¹³ Să păziți tot ce v-am spus și să nu roștiți numele altor dumnezei: să nu se audă în gura voastră.

Sărbători anuale

¹⁴ De trei ori pe an să faci sărbătoare în cinstea mea.

¹⁵ Să ții sărbătoarea Azimelor; timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna Abib, să mănânci azime după cum ți-am poruncit; căci în luna aceasta ai ieșit din Egipt; și să nu vii cu mâinile goale în fața mea.

¹⁶ [Să ții] Sărbătoarea Secerișului, a celor dintâi roade din munca ta, din ceea ce ai semănat pe câmp; și sărbătoarea Recoltei, la sfârșitul anului, când vei strânge de pe câmp rodul muncii tale.

¹⁷ De trei ori pe an toți cei de parte bărbătească să se prezinte în fața Domnului Dumnezeu.

¹⁸ Sânge din jertfa pentru mine să nu aduci pe pâine dospită și grăsimea sărbătorii mele să nu rămână până dimineața.

¹⁹ Cea mai bună parte din primele roade ale câmpului să o aduci în casa Domnului Dumnezeului tău. Să nu fierbi iedul în laptele mamei sale.

Promisiuni și învățături în vederea intrării în Canaan

- ²⁰ Iată, eu trimit un înger înaintea ta ca să te ocrotească pe drum și să te conducă la locul pe care l-am pregătit.
- ²¹ Fii atent în prezența lui, ascultă-i glasul și nu te revolta împotriva lui pentru că nu vă va ierta păcatele, căci numele meu este în el.
- ²² Dar dacă vei asculta glasul lui și dacă vei face tot ce-ți voi spune, voi fi dușmanul dușmanilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.
- ²³ Îngerul meu va merge înaintea ta și te va duce la amorei, hetei, ferezei, canaaneeni, hevei și iebusei și-i voi nimici.
- ²⁴ Să nu te închini înaintea zeilor lor și să nu le slujești; să nu faci după cum fac ei, ci să demolezi și să distrugi stelele lor.
- ²⁵ Voi să-l sluiți pe Domnul Dumnezeuul vostru și el vă va binecuvânta pâinea și apele și voi îndepărta boala din mijlocul tău.
- ²⁶ Nu va fi nicio femeie să avorteze sau sterilă în țara ta și eu voi împlini numărul zilelor tale.
- ²⁷ Voi trimite frica mea înaintea ta și voi îngrozi toate popoarele la care vei merge și voi face ca toți dușmanii tăi să întoarcă spatele dinaintea ta.
- ²⁸ Voi trimite viespi înaintea ta, și vor izgoni dinaintea ta pe hevei, canaaneeni și pe hetei.
- ²⁹ Nu-i voi izgoni într-un singur an dinaintea ta pentru ca țara să nu devină pustiu și să nu se înmulțească împotriva ta animalele de pe câmp.
- ³⁰ Îi voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta până vei crește la număr și vei putea să iei în stăpânire țara.
- ³¹ Voi fixa hotarele tale de la Marea Roșie până la marea Filistenilor, și de la pustiu până la Râu. Căci voi da în mâinile voastre pe locuitorii țării și-i vei izgoni dinaintea ta.
- ³² Să nu faci alianță cu ei, nici cu zeii lor.
- ³³ Să nu locuiască în țara ta ca să nu te faci să păcătuiești împotriva mea; căci dacă vei sluji zeilor lor, aceasta va fi o capcană pentru tine.

24.

ÎNCHEIEREA ALIANȚEI

- ¹ [Dumnezeu] i-a zis lui Moise: „Urcă la Domnul, tu și Aaron, Nadab și Abihu, și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel și să vă prosternați de departe.
- ² Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu urce cu el.”
- ³ Moise a venit și a istorisit poporului toate cuvintele Domnului și toate hotărârile. Tot poporul a răspuns într-un glas: „Tot ce a spus Domnul vom face.”
- ⁴ Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dis-de-diminează, a zidit un altar la poalele muntelui și a ridicat douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece triburi ale lui Israel.
- ⁵ A trimis niște tineri dintre fiii lui Israel să aducă arderi de tot și să aducă viței ca jertfe de împăcare Domnului.
- ⁶ Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în vase, iar cu cealaltă jumătate a stropit altarul.
- ⁷ A luat cartea alianței și a citit-o în auzul poporului. Ei au zis: „Tot ceea ce a spus Domnul vom face și vom asculta.”
- ⁸ Moise a luat sângele și a stropit poporul zicând: „Iată sângele alianței pe care a făcut-o Domnul cu voi potrivit tuturor acestor cuvinte.”
- ⁹ Moise a urcat împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, și cu șaptezeci dintre bătrânii lui Israel.
- ¹⁰ Ei l-au văzut pe Dumnezeuul lui Israel; sub picioarele lui era ca un paviment de safir, ca însuși cerul curat.
- ¹¹ El nu și-a întins mâna împotriva aleșilor fiilor lui Israel. Ei l-au văzut pe Dumnezeu și au mâncat și au băut.

Moise pe munte

- ¹² Domnul i-a spus lui Moise: „Urcă la mine pe munte și rămâi acolo. Eu îți voi da niște table de piatră cu legea și poruncile

pe care le-am scris ca să-i înveți pe ei”.

¹³ Moise s-a sculat împreună cu Iosue, slujitorul său. Moise a urcat pe muntele lui Dumnezeu.

¹⁴ Și le-a zis bătrânilor: „Așteptați-ne aici până ne vom întoarce la voi. Iată, Aaron și Hur vor rămâne cu voi; dacă va avea cineva vreo problemă, să meargă la ei”.

¹⁵ Moise a urcat pe munte și norul a acoperit muntele.

¹⁶ Gloria Domnului s-a așezat pe muntele Sinai și norul l-a acoperit timp de șase zile. În ziua a șaptea, Domnul l-a chemat pe Moise din mijlocul norului.

¹⁷ Gloria Domnului le-a apărut fiilor lui Israel ca un foc mistuitor pe vârful muntelui.

¹⁸ Moise a intrat în mijlocul norului și a urcat pe munte. Moise a rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

25.

LEGI CU PRIVIRE LA SANCTUAR ȘI LA SLUJITORII SĂI

Contribuția pentru sanctuar

¹ Domnul i-a vorbit lui Moise:

² „Spune-le fiilor lui Israel: să-mi aducă un dar. De la fiecare om pe care-l lasă inima să primiți darul pentru mine.

³ Iată darul pe care-l veți primi de la ei: aur, argint și bronz;

⁴ purpură violetă și roșie, stacojie, pânză de in și păr de capră;

⁵ piei de berbeci vopsite în roșu, piei de viței de mare și lemn de salcâm;

⁶ untdelemn pentru candelabru, balsam pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare;

⁷ pietre de onix și pietre de prins în efod și pectoral.

⁸ Să-mi faci un sanctuar și eu voi locui în mijlocul lor.

⁹ Să faceți cortul și toate vasele lui după cum eu îți voi arăta: așa să faceți.”

Cortul și mobilierul din el. Arca

¹⁰ Să faci o arcă din lemn de salcâm; lungimea ei să fie de doi coți și jumătate, lățimea de un cot și jumătate și înălțimea de un cot și jumătate.

¹¹ S-o acoperi cu aur curat: s-o acoperi pe dinăuntru și pe dinafară și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.

¹² Să torni pentru ea patru verigi de aur și să le pui la cele patru colțuri ale ei: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte.

¹³ Să faci niște drugi din lemn de salcâm și să-i acoperi cu aur.

¹⁴ Să introduci drugii în verigile de pe laturile arcei ca să poată fi purtată arca;

¹⁵ drugii să rămână în verigile arcei și să nu fie scoși din ele.

¹⁶ Să pui în arcă mărturia pe care ți-o voi da.

¹⁷ Să faci un capac al ispășirii din aur curat; lungimea lui să fie de doi coți și jumătate și lățimea lui de un cot și jumătate.

¹⁸ Să faci doi heruvimi din aur, să-i faci din aur masiv. Să-i faci la cele două capete ale capacului ispășirii;

¹⁹ să faci un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt ale capacului ispășirii; să faceți heruvimii la cele două capete ale lui.

²⁰ Heruvimii să fie cu aripile întinse deasupra acoperind cu aripile lor capacul ispășirii și cu fețele lor întoarse una spre alta; heruvimii să aibă fața întoarsă spre capacul ispășirii.

²¹ Să pui capacul ispășirii pe arcă și în arcă să pui mărturia pe care ți-o voi da.

²² Acolo mă voi întâlni cu tine; voi vorbi cu tine de deasupra capacului ispășirii, dintre cei doi heruvimi care sunt pe chivotul mărturiei și îți voi da toate poruncile mele cu privire la fiii lui Israel.

Masa prezentării pâinilor

²³ Să faci o masă de lemn de salcâm; lungimea ei să fie de doi coți, lățimea de un cot și înălțimea de un cot și jumătate.

²⁴ S-o acoperi cu aur curat și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.

²⁵ Să-i faci o bordură de o palmă de jur împrejur; să faci bordurii un chenar de aur de jur împrejur.

²⁶ Să faci mesei patru verigi de aur și să pui verigile în cele patru colțuri care sunt la cele patru picioare ale ei.

²⁷ Verigile să fie lângă bordură ca niște mânere pentru drugi ca să fie purtată masa.

²⁸ Drugii să-i faci din lemn de salcâm și să-i acoperi cu aur. Cu ei se va purta masa.

²⁹ Să-i faci farfurii, cupe, amfore și căni ca să se toarne cu ele: să le faci din aur curat.

³⁰ Să pui pe masă pâinile punerii înainte, ca să fie înaintea mea pururea.

Candelabrul

³¹ Să faci un candelabru din aur curat; să fie făcut din aur masiv: piciorul, brațele, cupele, nodurile și florile lui să fie [din aur].

³² Din laturile lui să iasă șase brațe; trei brațe ale candelabrului dintr-o parte și trei brațe ale candelabrului din cealaltă parte.

³³ Pe un braț să fie trei cupe în formă de floare de migdal, cu nodurile și florile lor, și pe celălalt braț trei cupe în formă de floare de migdal, cu nodurile și florile lor; așa să fie cele șase brațe care ies din candelabru.

³⁴ Pe candelabru să fie patru cupe în formă de floare de migdal, cu nodurile și florile lor.

³⁵ Să fie un nod sub cele două brațe care ies din [candelabru], un nod sub alte două brațe care ies din el și un nod sub alte două brațe care ies din el; tot așa să fie sub cele șase brațe care ies din candelabru.

³⁶ Nodurile și brațele să iasă din el: toate să fie dintr-o bucată, din aur masiv și curat.

³⁷ Să faci șapte candelace care să fie puse deasupra [candelabrului] așa încât să lumineze în față.

³⁸ Mucările și cenușarele lui să fie din aur curat.

³⁹ Să-l faci dintr-un talant de aur curat împreună cu toate componentele sale.

⁴⁰ Vezi și fă după modelul care ți s-a arătat pe munte.

26.

Sanctuarul și accesoriile sale.

¹ Cortul să-l faci din zece perdele de in răsucit violet, roșu și stacojiu; să faci heruvimi lucrați cu măiestrie.

² Lungimea unei perdele să fie de douăzeci și opt de coți, iar lățimea unei perdele să fie de patru coți: o singură măsură pentru toate perdelele.

³ Cinci perdele să fie prinse împreună, iar celelalte cinci perdele să fie prinse împreună.

⁴ Să faci baiere din purpură violetă primei perdele la marginea cu care se unește, tot așa să faci la marginea perdelei cu care se sfârșește a doua împreunare.

⁵ La prima perdea să faci cincizeci de baiere și cincizeci de baiere la marginea celei de-a doua perdele. Baierele să corespundă una cu alta.

- ⁶ Să faci cincizeci de copci de aur și să unești perdelele una cu alta cu copcile și va fi o singură locuință.
- ⁷ Să faci niște perdele din păr de capră ca să slujească drept acoperiș peste cort; să faci unsprezece perdele.
- ⁸ Lungimea fiecărei perdele să fie de treizeci de coți și lățimea fiecărei perdele să fie de patru coți; toate cele unsprezece perdele să aibă aceeași măsură.
- ⁹ Să unești cinci perdele la un loc și celelalte șase perdele la un loc. A șasea perdea s-o îndoi în fața acoperișului.
- ¹⁰ Să faci cincizeci de baiere la marginea perdelei cu care se sfârșește prima împreunare și cincizeci de baiere la marginea perdelei cu care se sfârșește a doua împreunare.
- ¹¹ Să faci cincizeci de copci de bronz și să introduci copcile în baiere. Să unești acoperișul și va fi unul [întreg].
- ¹² Ceea ce atârna din perdelele acoperișului, acea parte să atârne pe partea din spate a cortului;
- ¹³ Iar ceea ce trece din lungimea celorlalte perdele ale acoperișului, să cadă câte un cot deoparte și un cot de cealaltă parte peste cele două laturi ale cortului ca să-l acopere.
- ¹⁴ Să faci o învelitoare pentru acoperiș din piei de berbec vopsite în roșu și o învelitoare din piei de vițel de mare deasupra ei.

Armătura cortului

- ¹⁵ Să faci niște stâlpi pentru cort din lemn de salcâm, fixați în picioare.
- ¹⁶ Lungimea stâlpului să fie de zece coți și lățimea fiecărui stâlp să fie de un cot și jumătate.
- ¹⁷ Fiecare stâlp să aibă două cepuri unul în dreptul celuilalt; așa să faci la toți stâlpii cortului.
- ¹⁸ Să faci douăzeci de stâlpi pentru cort pentru latura de la sud.
- ¹⁹ Să faci patruzeci de picioare de argint sub cei douăzeci de stâlpi: două picioare sub un stâlp pentru cele două cepuri ale sale și două picioare sub alt stâlp pentru cele două cepuri ale sale.
- ²⁰ Să faci douăzeci de stâlpi pentru a doua latură a cortului, cea de la nord,
- ²¹ și patruzeci de picioare de argint pentru ei: câte două picioare pentru fiecare stâlp.
- ²² Pentru partea din spate a cortului, spre apus, să faci șase stâlpi.
- ²³ Să faci doi stâlpi pentru cele două unghiuri din partea din spate a cortului.
- ²⁴ Să fie uniți la un loc, începând de jos, și bine legați în partea de sus cu un cerc; astfel să fie amândoi [stâlpii] la cele două unghiuri.
- ²⁵ Să fie opt stâlpi și pentru ei șaisprezece picioare de argint: câte două picioare pentru fiecare stâlp.
- ²⁶ Să faci cinci bârne din lemn de salcâm pentru stâlpii dintr-o parte a cortului
- ²⁷ și cinci bârne pentru stâlpii din cealaltă parte a cortului și cinci bârne pentru stâlpii din partea din spate a cortului, spre vest.
- ²⁸ Bârna centrală de la mijlocul stâlpilor să treacă de la un capăt la altul
- ²⁹ Să acoperi stâlpii cu aur și verigile lor prin care trec bârnele să le faci din aur și să acoperi bârnele cu aur.
- ³⁰ Să ridici cortul după modelul ce ți s-a arătat pe munte.

Perdeaua

- ³¹ Să faci apoi o perdea din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit; să fie lucrată cu măiestrie, cu heruvimi.
- ³² Să o pui pe patru coloane de salcâm acoperite cu aur, cu cârlige de aur pe patru picioare de argint.
- ³³ Să prinzi perdeaua de copci și să duci acolo în spatele perdelei arca mărturiei: perdeaua să fie despărțitură între Sfânta și Sfânta Sfintelor.
- ³⁴ Să pui capacul ispășirii pe arca mărturiei în Sfânta Sfintelor.

³⁵ Să pui masa dincoace de perdea și candelabrul în fața mesei, în partea dinspre sud a cortului; iar masa să o pui înspre partea de nord.

³⁶ Să faci o perdea la intrarea cortului din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit: lucrare brodată.

³⁷ Să faci pentru perdea cinci coloane de salcâm și să le acoperi cu aur și cârligele lor de aur; să torni pentru ele cinci picioare de bronz.

27.

Altarul pentru jertfă

¹ Să faci altarul din lemn de salcâm; lungimea lui să fie de cinci coți și lățimea lui de cinci coți. Altarul să fie pătrat și înălțimea lui să fie de trei coți.

² Să faci patru coarne la cele patru colțuri ale lui: să fie dintr-o bucată cu altarul și să-l acoperi cu bronz.

³ Să faci tăvi pentru cenușă, lopeți, lighene, clești și vătraie pentru cărbuni; toate instrumentele lui să le faci din bronz.

⁴ Să-i faci un grătar lucrat ca o plasă de bronz și să pui la grătar patru verigi de bronz la cele patru colțuri ale sale.

⁵ Să pui grătarul sub cornișa altarului, în partea de jos, astfel că grătarul va fi până la jumătatea altarului.

⁶ Să faci bare pentru altar – bare din lemn de salcâm – și să le acoperi cu bronz.

⁷ Să introduci barele în verigi; barele să fie pe cele două părți ale altarului când îl vor purta.

⁸ Să-l faci din scânduri și gol pe dinăuntru. Așa cum ți s-a arătat pe munte, așa să-l faci.

Curtea

⁹ Să faci o curte pentru cort. Spre partea de sud, pentru închidere, să fie pânze din in răsucit, de o sută de coți lungime pentru o latură.

¹⁰ [Să fie] douăzeci de stâlpi pe douăzeci de picioare de bronz; cârligele stâlpilor și barele [transversale] să fie din argint.

¹¹ Tot la fel pentru latura de nord, lungimea pânzei să fie pe o lungime de o sută de coți cu douăzeci de stâlpi și cele douăzeci de picioare ale lor de bronz; cârligele stâlpilor și barele lor [transversale] să fie din argint.

¹² Spre partea de vest, pe lățimea curții [să fie] pânze de cincizeci de coți cu zece stâlpi și cu zece picioare ale lor.

¹³ Spre partea de est, pe lățimea curții [să fie] cincizeci de coți.

¹⁴ Să fie cincisprezece coți de pânză pentru o parte cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor,

¹⁵ și pentru cealaltă parte cincisprezece coți de pânză cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor.

¹⁶ Pentru poarta curții, o perdea de douăzeci de coți de purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit – lucrătură brodată – cu patru stâlpi și cele patru picioare ale lor.

¹⁷ Toți stâlpii curții de jur împrejur să aibă bare de legătură din argint, cârlige din argint, iar picioare din bronz.

¹⁸ Lungimea curții să fie de o sută de coți, lățimea de cincizeci de coți de fiecare parte și înălțimea de cinci coți; [pânzele] să fie din in răsucit, iar picioarele să fie din bronz.

¹⁹ Toate instrumentele cortului pentru toate slujbele, toți țărșii lui și toți țărșii curții să fie din bronz.

Untdelemnul pentru candelabru

²⁰ Să le poruncești fiilor lui Israel să-ți aducă pentru candelabru untdelemn de măsline curat și limpede ca să lumineze fără încetare.

²¹ Aaron și fiii săi să-l pună în cortul mărturie, dincoace de perdeaua care este în fața mărturie, [ca să ardă] de seara până

dimineată înaintea Domnului. Aceasta este o lege veșnică pentru fiii lui Israel, din generație în generație.

28.

Veșmintele preoților

¹ Să se apropie de tine fratele tău Aaron și fiii săi dintre fiii lui Israel ca să-mi fie preoți: Aaron și fiii lui: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar.

² Să-i faci lui Aaron, fratele tău, haine sfinte, spre cinste și mărire.

³ Să le vorbești tuturor celor cu inima înțeleaptă care sunt plini de duhul înțelepciunii. Ei să facă hainele lui Aaron ca să fie sfințit și să-mi fie preot.

⁴ Iată veșmintele pe care să le facă: un pieptar, un efod, o mantie, o tunică brodată, o mitră și un brâu. Să facă veșminte sfinte fratelui tău Aaron și fiilor săi ca să-mi fie preoți.

⁵ Să întrebuințeze aur, purpură violetă, roșie și stacojie și in.

Efodul

⁶ Efodul să-l facă din aur, din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit, lucrat cu măiestrie.

⁷ Să aibă două bretele unite cu el; la cele două capete ale lui să fie legat de ele.

⁸ Brăul efodului care este peste el să fie făcut ca el: să fie din aur, din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit.

⁹ Să iei două pietre de onix și să gravezi pe ele numele fiilor lui Israel:

¹⁰ șase din numele lor pe o piatră și celelalte șase nume rămase pe a doua piatră, după ordinea nașterii lor.

¹¹ Pe cele două pietre să gravezi numele fiilor lui Israel, asemenea lucrării unui gravor în piatră care face sigilii; să le încastrezi în ferecături de aur.

¹² Să pui cele două pietre pe bretelele efodului ca pietre de amintire pentru fiii lui Israel. Aaron va purta numele lor în fața Domnului pe cele două bretele ca aducere aminte.

¹³ Să faci ferecături de aur.

¹⁴ Să faci două lănțișoare de aur curat împletite ca sfoara; să pui lănțișoarele împletite la ferecături.

Pieptarul

¹⁵ Să faci pieptarul judecății, lucrat cu măiestrie, să-l faci cum este lucrat efodul: să-l faci din aur, din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit.

¹⁶ Să fie în formă pătrată și îndoit; lungimea lui să fie de o palmă și lățimea de o palmă.

¹⁷ Să pui în el pietre înșirate pe patru rânduri: pe primul rând un sardonix, un topaz, și un smarald. Acestea sunt rândul întâi.

¹⁸ pe al doilea rând un rubin, un safir și un diamant;

¹⁹ pe al treilea rând un opal, un agat și un ametist;

²⁰ pe al patrulea rând un crisolit, un onix și un iaspis: să fie montate în ferecătura lor de aur.

²¹ Pietrele să corespundă numelor fiilor lui Israel. Să fie douăsprezece după numele lor săpate ca un sigiliu, fiecare cu numele fiecăruia din cele douăsprezece triburi.

²² Să faci pe pieptar lănțișoare împletite ca sfoara din aur curat.

²³ Să faci pentru pieptar două verigi de aur și să pui cele două verigi de aur la cele două capete ale pieptarului.

²⁴ Să introduci cele două lănțișoare de aur în cele două inele de la capetele pieptarului.

- ²⁵ Să pui cele două capete ale celor două lănțișoare la cele două ferecături. Să le pui la bretelele efodului în partea lui din față.
- ²⁶ Să faci două verigi de aur și să le pui la cele două capete ale pieptarului, pe marginea din interior care este îndreptată spre efod.
- ²⁷ Să faci două verigi de aur și să le pui la cele două bretele ale efodului în partea de jos înaintea lui, la locul lor de legătură deasupra brâului efodului.
- ²⁸ Să lege pieptarul cu verigile sale de verigile efodului cu un șnur de purpură violetă ca să fie deasupra brâului efodului ca să nu se desfacă pieptarul de efod.
- ²⁹ Va purta Aaron numele fiilor lui Israel pe pieptarul judecății, pe inima lui, atunci când va intra în sanctuar ca să le amintească în fața Domnului totdeauna.
- ³⁰ Să pui în pieptarul judecății *Urim* și *Tummim* și să fie pe inima lui Aaron când va intra înaintea Domnului. Aaron va purta totdeauna pe inima lui judecata fiilor lui Israel în fața Domnului.

Mantia

- ³¹ Să faci mantia de sub efod dintr-o bucată, din purpură violetă.
- ³² Să fie deschizătura pentru cap în mijlocul ei. Deschizătura să fie țesută de jur împrejur ca deschizătura unei platoșe ca să nu se rupă.
- ³³ Să faci pe marginea ei rodii de purpură violetă, roșie și stacojie: de jur împrejur [să le faci] pe marginea ei. Și clopoței de aur printre ele de jur împrejur:
- ³⁴ câte un clopoțel de aur și o rodie pe marginea mantiei de jur împrejur.
- ³⁵ Aaron se va îmbrăca cu ea ca să facă slujba; când va intra în sanctuar înaintea Domnului și când va ieși din el, se va auzi sunetul clopoțelilor și nu va muri.

Semnul consacrării

- ³⁶ Să faci o plăcuță de aur curată și să gravezi pe ea cum se gravează pe o pecete: „Consacrat Domnului”.
- ³⁷ Să o pui pe un șnur de purpură violetă ca să fie pe mitră; să fie în partea din față a mitrei.
- ³⁸ Ea să fie pe fruntea lui Aaron și Aaron va purta vinovăția împotriva celor sfinte pe care le-au sfințit fiii lui Israel ori de câte ori au adus darurile lor sfinte. Ea va fi pe fruntea lui totdeauna ca să afle bunăvoință pentru ei înaintea Domnului.
- ³⁹ Să faci tunica din in și să faci mitra din in; brâul să-l faci din in, lucrătură brodată.

Veșmintele preoților

- ⁴⁰ Pentru fiii lui Aaron să faci tunici, să le faci brăie și să le faci turbane spre cinste și mărire.
- ⁴¹ Să îmbrace cu ele pe Aaron, fratele tău, și pe fiii lui împreună cu el. Să-i ungi, să-i investești și să-i sfințești ca să-mi fie preoți.
- ⁴² Să le faci pantaloni de in ca să le acopere goliciunea trupului: să fie de la coapse până la glezne.
- ⁴³ Îi vor purta Aaron și fiii lui când vor intra în cortul întâlnirii sau când se vor apropia de altar ca să slujească în sanctuar; astfel ei nu se vor face vinovați și nu vor muri. Este o lege veșnică pentru [Aaron] și pentru urmașii lui după el.

29.

Consacrarea lui Aaron și a fiilor săi

- ¹ Iată ce vei face ca să-i sfințești și să-mi fie preoți: ia un vițel din cireadă și doi berbeci fără meteahnă,
² pâini-azime și turte-azime frământate cu untdelemn și plăcinte-azime unse cu untdelemn: să le faci din făină aleasă de grâu.
³ Să le pui într-un coș și să le aduci în coș [împreună] cu vițelul și cei doi berbeci.

Purificarea, înveșmântarea și ungerea

- ⁴ Să-i aduci aproape pe Aaron și pe fiii lui la ușa cortului întâlnirii și să-i speli cu apă.
⁵ Să iei veșmintele. Să-l îmbraci pe Aaron cu tunica, cu mantia efodului, cu efodul și cu pieptarul efodului și cu brâul peste efod.
⁶ Să-i pui mitra pe cap și pe mitră să pui diadema sfântă.
⁷ Să iei untdelemnul ungerii, să-l torni pe capul lui și să-l ungi.
⁸ Să-i aduci aproape pe fiii lui și să-i îmbraci cu tunicile.
⁹ Să-i încingi cu un brâu, pe Aaron și pe fiii lui, și să pui turbanele. Preoția va fi pentru ei ca lege veșnică. Să-i consacri astfel pe Aaron și pe fiii lui.

Jertfele

- ¹⁰ Să aduci vițelul înaintea cortului întâlnirii și Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul vițelului.
¹¹ Să înjunghii vițelul înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii.
¹² Să iei cu degetul tău din sângele vițelului și să pui pe coarnele altarului, iar restul sângelui să-l verși la baza altarului.
¹³ Să iei toată grăsimea care acoperă măruntaiele și lobul ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea care-i acoperă și să le arzi pe altar.
¹⁴ Dar carnea vițelului, pielea și excrementele lui să le arzi în foc în afara taberei: aceasta este o jertfă pentru păcat.
¹⁵ Să iei pe unul dintre berbeci și Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul berbecului.
¹⁶ Să înjunghii berbecul; să-i iei sângele și să-l stropești pe altar de jur împrejur.
¹⁷ Apoi să tai berbecul în bucăți, să-i speli măruntaiele și picioarele și să le pui lângă celelalte bucăți și lângă capul lui.
¹⁸ Să arzi tot berbecul pe altar; aceasta este o ardere de tot pentru Domnul, este o jertfă mistuită de foc, mireasmă plăcută înaintea Domnului.
¹⁹ Să iei apoi berbecul al doilea și Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul berbecului.
²⁰ Să înjunghii berbecul. Să iei din sângele lui și să pui pe lobul urechii drepte a lui Aaron și pe lobul urechii drepte a fiilor lui, pe degetul cel mare al mâinii lor drepte și pe degetul cel mare al piciorului lor drept. Și să stropești cu sânge altarul de jur împrejur.
²¹ Să iei din sângele de pe altar și din untdelemnul pentru ungere și să stropești pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui și veșmintele fiilor săi care sunt cu el. Astfel va fi sfințit el și veșmintele lui, fiii lui și veșmintele fiilor lui care sunt cu el.

Învestitura preoților

- ²² Să iei din grăsimea berbecului, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele, lobul ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea care-i acoperă și șoldul drept – căci acesta este un berbec de consacrare –
²³ și o pâine rotundă, o plăcintă unsă cu untdelemn și o turtă din coșul azimelor care este înaintea Domnului.
²⁴ Toate să le pui în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor lui și să le legeni ca un dar legănat înaintea Domnului.

- ²⁵ Să le iei din mâinile lor și să le arzi pe altar, deasupra arderii de tot ca mireasmă plăcută Domnului: este o jertfă prin foc pentru Domnul.
- ²⁶ Să iei pieptul berbecului de consacrare a lui Aaron și să-l legi ca dar legănat înaintea Domnului: aceasta va fi partea ta.
- ²⁷ Să sfințești pieptul darului legănat și șoldul darului ridicat din berbecul consacrării, din cel al lui Aaron și din cel al fiilor lui.
- ²⁸ Ele vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui ca lege veșnică de la fiii lui Israel căci este un dar ridicat. Va fi un dar ridicat din partea fiilor lui Israel din jertfele lor de pace, darul lor ridicat pentru Domnul.
- ²⁹ Veșmintele sfinte ale lui Aaron vor fi ale fiilor lui după el, ca să fie unși în ele și consacrați în ele.
- ³⁰ Timp de șapte zile le va purta fiul lui care va fi preot în locul lui când va intra în cortul întâlnirii ca să slujească în sanctuar.

Ospățul sacru

- ³¹ Să iei berbecul consacrării și să-i fierbi carnea într-un loc sfânt.
- ³² Vor mânca Aaron și fiii lui carnea berbecului și pâinea din coș la ușa cortului întâlnirii.
- ³³ Să mănânce [lucrurile] cu care s-a făcut ispășirea lor ca să-i consacre și să-i sfințească. Nici un profan să nu mănânce din ele, căci sunt lucruri sfinte.
- ³⁴ Dacă va rămâne [ceva] din carnea consacrării și din pâine până dimineața, să arzi în foc ce va rămâne; să nu se mănânce, căci este un lucru sfânt.
- ³⁵ Să le faci lui Aaron și fiilor lui așa cum ți-am poruncit. Timp de șapte zile să-i consacri.

Consacrarea altarului pentru jertfe

- ³⁶ În fiecare zi să aduci un vițel ca jertfă pentru păcat, pentru ispășire și să cureți altarul făcând ispășire pentru el. Să-l ungi ca să-l sfințești.
- ³⁷ Timp de șapte zile să faci ispășire pentru altar și să-l sfințești. Astfel altarul va fi preasfânt și oricine se va atinge de altar, va fi sfințit.

Jertfele cotidiene

- ³⁸ Iată ce să jertfești pe altar în fiecare zi: doi miei de un an, pururea.
- ³⁹ Un miel să-l jertfești dimineața, iar pe celălalt miel seara.
- ⁴⁰ A zecea parte dintr-o măsură de făină aleasă amestecată cu a patra parte dintr-un *hin* de untdelemn de măsline zdrobite și o jertfă de băutură dintr-a patra parte dintr-un *hin* de vin pentru un miel.
- ⁴¹ Pe al doilea miel să-l jertfești seara ca jertfa de dimineață și cu jertfa de băutură: este o jertfă mistuită de foc, mireasmă plăcută Domnului.
- ⁴² Aceasta este arderea de tot neîntreruptă pentru urmașii voștri [care va fi adusă] la ușa cortului întâlnirii, înaintea Domnului. Acolo mă voi întâlni cu voi și îți voi vorbi.
- ⁴³ Acolo mă voi face cunoscut fiilor lui Israel și [locul] acela va fi sfințit de gloria mea.
- ⁴⁴ Voi sfinți cortul întâlnirii și altarul. Îi voi sfinți pe Aaron și pe fiii lui ca să-mi fie preoți.
- ⁴⁵ Eu voi locui în mijlocul fiilor lui Israel și voi fi pentru ei Dumnezeu.
- ⁴⁶ Ei vor ști că eu sunt Domnul Dumnezeu lor care i-am scos din țara Egiptului ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sunt Domnul Dumnezeu lor.

Altarul pentru incens

- ¹ Să faci apoi un altar pentru arderea incensului: să-l faci din lemn de salcâm.
- ² Lungimea lui să fie de un cot iar lățimea de un cot; să fie pătrat și înălțimea lui să fie de doi coți. Coarnele lui să iasă din el.
- ³ Să-l acoperi cu aur curat: partea de sus și pereții lui de jur împrejur și coarnele lui. Să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.
- ⁴ Să-i faci două verigi de aur dedesubtul chenarului pe cele două laturi ale sale: să le faci pe ambele părți. Ele să fie lăcaș pentru drugii ca să fie purtat cu ei.
- ⁵ Să faci drugii din lemn de salcâm și să-i acoperi cu aur.
- ⁶ Să-l pui în fața perdelei care este înaintea arcei mărturie, în fața capacului ispășirii care este deasupra mărturie unde mă voi întâlni cu tine.
- ⁷ Aaron va arde pe el tămâie plăcut-mirositoare în fiecare dimineață când va pregăti candelile și o va face să ardă;
- ⁸ va arde și seara când va așeza candelile. Va arde neîntrerupt tămâie în fața Domnului din generație în generație.
- ⁹ Să nu aduceți pe altar altfel de tămâie, nici ardere de tot, nici jertfă de mâncare și să nu turnați pe el jertfă de băutură.
- ¹⁰ Aaron va face odată pe an purificarea pe coarnele lui: cu sângele jertfei pentru păcat, în ziua Ispășirii, o dată pe an, îl va purifica din generație în generație. Acesta va fi un lucru preasfânt înaintea Domnului.

Contribuția pentru sanctuar

- ¹¹ Domnul i-a spus lui Moise:
- ¹² „Când vei face recensământul fiilor lui Israel și îi vei număra, fiecare să dea Domnului un preț de răscumpărare pentru sufletul său ca să nu fie nici o nenorocire între ei cu prilejul recensământului.
- ¹³ Iată ce vor da toți cei care vor fi trecuți în recensământ: o jumătate de siclu, după siclul sanctuarului, care este de douăzeci de ghere; o jumătate de siclu va fi darul ridicat pentru Domnul.
- ¹⁴ Orice om trecut în recensământ, de la douăzeci de ani în sus, va da darul ridicat pentru Domnul.
- ¹⁵ Bogatul să nu plătească mai mult și săracul să nu plătească mai puțin de o jumătate de siclu ca dar ridicat pentru Domnul pentru răscumpărarea sufletelor lor.
- ¹⁶ Să iei de la fiii lui Israel banii pentru răscumpărare și să-i dai pentru slujirea cortului întâlnirii; aceasta va fi pentru fiii lui Israel aducere aminte înaintea Domnului pentru răscumpărarea sufletelor lor.”

Baia de bronz

- ¹⁷ Domnul i-a vorbit lui Moise:
- ¹⁸ „Să faci o baie de bronz și suportul lui de bronz pentru spălat; să-l pui între cortul întâlnirii și altar și să pui apă în el
- ¹⁹ ca să-și spele în ea Aaron și fiii lui mâinile și picioarele.
- ²⁰ Când vor intra în cortul întâlnirii se vor spăla cu apă ca să nu moară sau când se vor apropia de altar ca să slujească aducând jertfă prin foc Domnului.
- ²¹ Își vor spăla mâinile și picioarele ca să nu moară. Aceasta va fi o lege veșnică pentru el, pentru fiii lui și pentru urmașii lui din generație în generație.”

Untdelemnul ungerii

²² Domnul i-a vorbit lui Moise:

²³ „Ia din cele mai bune mirodenii, cinci sute de sicli de mir curat, jumătate, adică două sute cincizeci de sicli de scorțișoară mirositoare, două sute cincizeci de sicli de trestie mirositoare,

²⁴ cinci sute de sicli de casia, după siclul sanctuarului și un *hin* de untdelemn de măslin.

²⁵ Cu ele să faci un untdelemn pentru ungerea sfântă, amestecătură făcută după meșteșugul făcătorului de aromate: este untdelemnul pentru ungerea sfântă a Domnului.

²⁶ Cu el să ungi cortul întâlnirii și arca mărturiei,

²⁷ masa și toate instrumentele ei, candelabrul și instrumentele lui, altarul pentru incens,

²⁸ altarul arderilor de tot cu toate instrumentele lui și baia cu suportul ei.

²⁹ Să sfințești aceste lucruri și ele vor fi preasfinte; oricine se va atinge de ele, va fi sfințit.

³⁰ Să ungi pe Aaron și pe fiii lui și să-i consacri ca să-mi fie preoți.

³¹ Să le vorbești fiilor lui Israel: „Acesta îmi va fi untdelemnul pentru ungerea sfântă, din generație în generație.

³² Să-i nu se ungă cu el trupul niciunui om și să nu faceți un alt untdelemn ca el de compoziție asemănătoare; el este sfânt și voi să-l țineți ca sfânt.

³³ Oricine va face un untdelemn ca el sau va pune dintr-însul pe un străin, să fie nimicit din poporul lui.”

Miresmele pentru ardere

³⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Ia mirodenii, rășină, oniha mirositoare, galban, și tămâie curată în aceeași măsură.

³⁵ Cu ele să faci tămâie, o amestecătură mirositoare, după meșteșugul făcătorului de aromate; să fie sărată, curată și sfântă.

³⁶ Să o pisezi mărunț și s-o pui înaintea mărturiei, în cortul întâlnirii, unde mă voi întâlni cu tine. Aceasta va fi pentru voi un lucru preasfânt.

³⁷ Tămâie ca aceasta, de aceeași compoziție, să nu vă faceți. Să o țineți ca sfântă pentru Domnul.

³⁸ Oricine va face tămâie ca ea pentru a o mirosi, să fie nimicit din poporul lui”.

31.

Meșterii sanctuarului

¹ Domnul i-a vorbit lui Moise:

² „Vezi că l-am ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda.

³ L-am umplut cu duhul lui Dumnezeu, i-am dat înțelepciune, pricepere și știință pentru tot felul de lucrări,

⁴ să facă proiecte și să le realizeze în aur, în argint și în bronz,

⁵ să cioplească piatra pentru a o încastra și să sculpteze în lemn ca să facă tot felul de lucrări.

⁶ Și iată că i-am dat tovarăș pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din tribul lui Dan. Am pus înțelepciune în mintea tuturor celor înțelepți cu inima ca să facă tot ce ți-am poruncit:

⁷ cortul întâlnirii, arca mărturiei, capacul ispășirii care este deasupra ei și toate instrumentele cortului;

⁸ masa cu instrumentele ei, candelabrul [de aur] curat cu toate instrumentele lui, altarul tămâierii;

⁹ altarul arderilor de tot cu toate instrumentele lui, baia [de bronz] și suportul ei;

¹⁰ veșmintele ornamentale, veșmintele sfinte pentru preotul Aaron, veșmintele pentru fiii lui preoți;

¹¹ untdelemnul pentru ungere și tămâia mirositoare pentru sanctuar. Așa cum ți-am poruncit, așa să facă”.

Odihna sabatului

¹² Domnul i-a vorbit lui Moise:

¹³ „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: „Să țineți sabaturile mele pentru că sunt semne între mine și voi, din generație în generație, ca să se știe că eu sunt Domnul care vă sfințește.

¹⁴ Să țineți Sabatul căci este sfânt pentru voi. Oricine îl va profana va muri cu siguranță, deoarece oricine va face o lucrare în timpul lui, va fi nimicit din mijlocul poporului său.

¹⁵ Să lucrezi șase zile; dar a șaptea este sabatul, ziua de odihnă, consacrată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua sabatului, va fi pedepsit cu moartea.

¹⁶ Fiii lui Israel să păzească sabatul și să-l sărbătorească din generație în generație ca legământ veșnic.

¹⁷ Acesta va fi între mine și fiii lui Israel un semn veșnic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea a încetat și s-a odihnit”.

¹⁸ Când a terminat Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

32.

Vițelul de aur și reînnoirea alianței

¹ Poporul a văzut că Moise întârzie să coboare de pe munte, s-a adunat în jurul lui Aaron și i-a zis: „Scoală-te, fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci lui Moise, omul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat.”

² Aaron le-a zis: „Scoateți cerceii de aur din urechile soțiilor, fiilor și fiicelor voastre și aduceți-i la mine.”

³ Și tot poporul și-a scos cerceii de aur din urechi și i-au adus la Aaron.

⁴ El i-a luat din mâinile lor, l-a turnat într-un tipar și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: „Acesta este dumnezeul tău, Israele, care te-a scos din țara Egiptului”.

⁵ Când a văzut Aaron, a zidit un altar înaintea lor și a strigat: „Mâine va fi sărbătoare în cinstea Domnului!”.

⁶ A doua zi s-au sculat dis-de-dimineață și au adus arderi de tot și jertfe de împăcare. Poporul s-a așezat să mănânce și să bea; apoi s-au sculat să joace.

Domnul îl avertizează pe Moise

⁷ Domnul i-a zis lui Moise: „Coboară, căci poporul tău pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a pervertit.

⁸ S-au abătut repede de la calea pe care le-o poruncisem; și-au făcut un vițel turnat, s-au închinat înaintea lui, i-au adus jertfe și au zis: „Acesta este dumnezeul tău, Israele, care te-a scos din țara Egiptului”.

⁹ Domnul i-a zis lui Moise: „Văd că poporul acesta este un popor încăpățânat.

¹⁰ Acum, lasă-mă; mânia mea se va aprinde împotriva lor și-i va mistui; dar pe tine te voi face un popor mare”.

Rugăciunea lui Moise

¹¹ Moise l-a înduplecat pe Domnul Dumnezeuul său, zicând: „Pentru ce să se aprindă, Doamne, mânia ta împotriva poporului tău pe care l-ai scos din țara Egiptului cu putere mare și cu braț puternic?

¹² Pentru ce să zică egiptenii: «Cu răutate i-a scos ca să-i ucidă printre munți și ca să-i șteargă de pe fața pământului?». Potolește-ți aprinderea mâniei și iartă răutatea poporului tău.

¹³ Adu-ți aminte de Abraham, de Isaac și de Israel, slujitorii tăi, cărora le-ai spus, jurându-te pe tine însuși: «Voi înmulți

descendența voastră ca stelele cerului și voi da urmașilor voștri toată țara aceasta, de care am vorbit; și ei o vor stăpâni pentru totdeauna».

¹⁴ Și Domnul a iertat răul pe care spusese că vrea să-l facă poporului său.

Moise distruge tablele legii

¹⁵ Moise s-a întors și a coborât de pe munte cu cele două table ale mărturiei în mână. Tablele erau scrise pe ambele părți, pe o parte și pe alta.

¹⁶ Tablele erau lucrarea lui Dumnezeu și scrisul era scrisul lui Dumnezeu, gravat pe table.

¹⁷ Iosue a auzit glasul poporului care striga și i-a zis lui Moise: „Este un strigăt de bătaie în tabără”.

¹⁸ [Moise] a zis:

„Nu este sunet de cântec de victorie
nici sunet de cântec de înfrângere,
ci eu aud un sunet de cântare”.

¹⁹ Când s-a apropiat de tabără, [Moise] a văzut vițelul și jocurile. Moise s-a aprins de mânie, a aruncat tablele din mână și le-a sfărâmat de poalele muntelui.

²⁰ A luat vițelul pe care-l făcuseră și l-a ars în foc; l-a măcinat până când a deveni praf; a presărat praful pe apă și a dat-o fiilor lui Israel s-o bea.

²¹ Moise i-a zis lui Aaron: „Ce ți-a făcut poporul acesta că ai adus asupra lui un păcat atât de mare?”

²² Aaron a răspuns: „Să nu se aprindă de mânie domnul meu! Tu știi că poporul acesta este înclinat la rău.

²³ Ei mi-au zis: «Fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci lui Moise, omul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat».

²⁴ Eu le-am zis: «Cine are aur, să-l scoată!». Iar ei mi l-au dat; l-am aruncat în foc și a ieșit vițelul acesta”.

Zelul leviților

²⁵ Moise a văzut că poporul era fără frâu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frâu, spre batjocura vrăjmașilor lor.

²⁶ Moise a stat la ușa taberei și a zis: „Cine este pentru Domnul, [să vină] la mine!”. Și toți fiii lui Levi s-au adunat la el.

²⁷ El le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: «Fiecare din voi să pună sabia la brâu. Străbateți tabăra de la o poartă la alta și întoarceți-vă și fiecare să ucidă pe fratele său, fiecare pe prietenul și fiecare pe aproapele său»”.

²⁸ Fiii lui Levi au făcut după porunca lui Moise. Și au căzut din popor în acea zi circa trei mii de oameni.

²⁹ Moise a zis: „Consacrați-vă astăzi Domnului, fiecare cu prețul fiului său și cu prețul fratelui său ca voi să aduceți astăzi binecuvântarea asupra voastră”.

O nouă rugăciune a lui Moise

³⁰ A doua zi, Moise a zis poporului: „Ați făcut un păcat mare. Acum mă voi urca la Domnul: poate că voi dobândi iertare pentru păcatul vostru”.

³¹ Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Vai! Poporul acesta a săvârșit un păcat mare: și-au făcut un dumnezeu din aur.

³² Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, șterge-mă din cartea ta pe care ai scris-o!”

³³ Domnul i-a spus lui Moise: „Pe cel care a păcătuț împotriva mea, pe acela îl voi șterge din cartea mea.

³⁴ Acum du-te și condu poporul unde ți-am spus. Iată, îngerul meu va merge înaintea ta, dar în ziua vizitării mele, îi voi pedepsi pentru păcatul lor”.

³⁵ Domnul a lovit poporul pentru că făcuse vițelul, acela făcut de Aaron.

33.

REÎNNOIREA ALIANȚEI.

Poruncă pentru plecare

¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Du-te și pleacă de aici cu poporul pe care l-ai scos din țara Egiptului; suie-te în țara pe care am jurat lui Abraham, lui Isaac și lui Iacob zicând: «O voi da seminției tale»”.

² Voi trimite înaintea ta un înger și-i voi izgoni pe canaaneeni, amorei, hetei, ferezei, hevei și iebusei.

³ [Mergi] în țara unde curge lapte și miere. Căci eu nu voi merge în mijlocul tău ca să nu te nimicesc pe drum, pentru că ești un popor încăpățânat”.

⁴ Când a auzit poporul aceste cuvinte grele, toți au plâns; și nimeni nu și-a pus hainele de sărbătoare pe el.

⁵ Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-le fiilor lui Israel: «Voi sunteți un popor încăpățânat; numai o clipă dacă aș veni în mijlocul tău, te-aș nimici. Aruncă acum hainele de sărbătoare de pe tine și voi vedea ce-ți voi face»”.

⁶ Fiii lui Israel s-au dezbrăcat de hainele de sărbătoare începând de la muntele Horeb.

Cortul întâlnirii

⁷ Moise a luat cortul și l-a întins în afara taberei, la o oarecare distanță de tabără; l-a numit cortul întâlnirii. Oricine îl căuta pe Domnul, ieșea la cortul întâlnirii care era în afara taberei.

⁸ Când se ducea Moise la cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare stătea la ușa cortului său și urmărea cu ochii pe Moise până când intra în cort.

⁹ Când intra Moise în cort, un stâlp de nor se cobora și stătea la ușa cortului și [Domnul] vorbea cu Moise.

¹⁰ Tot poporul vedea stâlpul de nor stând la ușa cortului. Tot poporul se scula și se arunca cu fața la pământ, fiecare la ușa cortului său.

¹¹ Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu aproapele lui. Apoi Moise se întorcea în tabără, iar tânărul lui slujitor, Iosue, fiul lui Nun, nu ieșea din mijlocul cortului.

Rugăciunea lui Moise

¹² Moise a zis Domnului: „Iată, tu îmi zici: «Du pe poporul acesta!» și nu mi-ai făcut cunoscut pe cine vei trimite cu mine. Tu ai zis: «Eu te cunosc pe nume și ai aflat har în ochii mei».

¹³ Acum, te rog, dacă am aflat har în ochii tăi, arată-mi căile tale; atunci te voi cunoaște și voi afla har în ochii tăi. Vezi că neamul aceasta este poporul tău!”.

¹⁴ Domnul a răspuns: „Voi merge eu însumi cu tine și îți voi da odihnă”.

¹⁵ Moise i-a zis: „Dacă nu mergi tu însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici.

¹⁶ Cum se va ști că am aflat har în ochii tăi, eu și poporul tău? Oare nu când vei merge cu noi și când vom fi deosebiți, eu și poporul tău, de toate popoarele de pe fața pământului?”.

¹⁷ Domnul i-a zis lui Moise: „Voi face și lucrul acesta de care-mi vorbești întrucât ai aflat har în ochii mei și te cunosc pe nume!”.

Moise pe munte

¹⁸ Moise a zis: „Fă-mă, te rog, să văd gloria ta!”.

¹⁹ [Domnul] a spus: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată splendoarea mea și voi chema numele Domnului în fața ta. Căci mă îndur de cine vreau să mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!”.

²⁰ [Domnul] a zis: „Nu vei putea să vezi fața, căci nu poate omul să mă vadă și să rămână viu”.

²¹ Domnul a zis: „Iată un loc lângă mine; vei sta pe stâncă.

²² Când va trece gloria mea, te voi pune în crăpătura stâncii și te voi acoperi cu mâna mea până voi fi trecut.

²³ Când îmi voi trage mâna la o parte, mă vei vedea din spate; însă fața mea nu se poate vedea”.

34.

Tablele legii

¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Taie două table de piatră ca și cele dintâi și voi scrie pe ele cuvintele care erau pe tablele dintâi pe care le-ai sfărâmat.

² Fii pregătit dimineața și urcă dimineața pe muntele Sinai; stai acolo înaintea mea pe vârful muntelui.

³ Nimeni să nu se suie cu tine și nimeni să nu se arate pe tot muntele; nici boi, nici oi să nu pască la poalele muntelui acestuia”.

⁴ Moise a tăiat două table de piatră ca și cele dintâi; s-a sculat de dimineață și s-a suit pe muntele Sinai, după cum îi poruncise Domnul; și a luat în mână cele două table de piatră.

Apariția lui Dumnezeu

⁵ Domnul a coborât în nor, a stat acolo cu [Moise] și el a chemat numele Domnului.

⁶ Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul, Domnul este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și de adevăr,

⁷ care arată bunătatea pentru mii [de generații], iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu lasă nimic nepedepsit pedepsind fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la a treia și a patra [generație]”.

⁸ Imediat Moise s-a plecat până la pământ și l-a adorat.

⁹ El a zis: „Doamne, dacă am aflat har în ochii tăi, te rog, Doamne, să mergi în mijlocul nostru; într-adevăr, acest popor este încăpățânat, dar iartă-ne fărădelegile și păcatele și fă-ne moștenirea ta!”.

Alianța

¹⁰ Domnul a răspuns: „Iată, eu închei o alianță. Voi face, în fața întregului popor al tău, minuni care n-au fost pe întregul pământ și la niciun popor; va vedea tot poporul – în mijlocul căruia te afli – lucrarea Domnului, căci este înfricoșător ceea ce voi face prin tine.

¹¹ Păstrează ceea ce-ți poruncesc azi. Iată, voi izgoni dinaintea ta pe amorei, pe canaaneeni, pe hetei, pe ferezei, pe hevei și pe iebusei.

¹² Ai grijă să nu faci alianță cu locuitorii țării unde vei intra ca să nu fie o capcană pentru tine, fiind ei în mijlocul tău.

¹³ Dimpotrivă, să le dărâmați altarele, să le distrugeți stelele și să doborâți idolii.

¹⁴ Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul – numele lui este „gelos” – este un Dumnezeu gelos.

¹⁵ Să nu faci alianță cu locuitorii țării pentru ca atunci când ei se vor desfrâna urmându-i pe dumnezeii lor și aducându-le

jertfe, să te cheme și să mănânci din jertfele lor

¹⁶ și să iei din fetele lor pentru fiii tăi și astfel fetele lor, desfrânându-se, urmându-i pe dumnezeii lor, să-i facă și pe fiii tăi să se desfrâneze urmându-i pe dumnezeii lor.

¹⁷ Să nu-ți faci dumnezei turnași.

¹⁸ Să ții sărbătoarea Azimelor: timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna Abib, să mănânci azime, cum ți-am poruncit, căci în luna Abib ai ieșit din Egipt.

¹⁹ Orice întâi născut este al meu: orice întâi născut de parte bărbătească din turmele de vaci sau de oi.

²⁰ Să răscumperi cu un miel pe întâiul născut al măgăriței; iar dacă nu-l răscumperi, să-i frângi gâtul. Să răscumperi pe orice întâi născut al fiilor tăi; să nu te înfățișezi cu mâinile goale înaintea mea.

²¹ Șase zile să lucrezi iar în ziua a șaptea să te odihnești; să te odihnești chiar în vremea aratului și seceratului.

²² Să ții sărbătoarea săptămânilor, a celor dintâi roade din secerișul grâului, și sărbătoarea recoltei la sfârșitul anului.

²³ De trei ori pe an, toți cei de parte bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

²⁴ Căci voi izgoni neamurile dinaintea ta și-ți voi întinde hotarele; nimeni nu-ți va pofti țara în timpul când te vei sui de trei ori pe an ca să te înfățișezi înaintea Domnului Dumnezeului tău.

²⁵ Să nu aduci pe pâine dospită sângele jertfei pentru mine, iar jertfa de la sărbătoarea Paștelui să nu rămână până dimineața.

²⁶ Să aduci în casa Domnului Dumnezeului tău pârga celor dintâi roade ale pământului. Să nu fierbi iedul în laptele mamei lui”.

²⁷ Domnul i-a zis lui Moise: „Scrie-ți cuvintele acestea, căci pe baza acestor cuvinte închei alianță cu tine și cu Israel”.

²⁸ [Moise] a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N-a mâncat pâine și n-a băut apă. Și a scris pe table cuvintele alianței, cele zece cuvinte.

Moise coboară de pe munte

²⁹ Moise a coborât de pe muntele Sinai – și cele două table ale mărturiei erau în mâna lui când cobora de pe munte – iar Moise nu știa că fața lui strălucea pentru că vorbise cu [Dumnezeu].

³⁰ Aaron și toți fiii lui Israel s-au uitat la Moise și iată că fața lui strălucea; și se temeau să se apropie de el.

³¹ Moise i-a chemat; Aaron și toți conducătorii adunării s-au întors la el și el le-a vorbit.

³² După aceea, toți fiii lui Israel s-au apropiat și el le-a poruncit tot ce-i spusese Domnul pe muntele Sinai.

³³ Când a încetat să le vorbească, și-a pus un văl pe față.

³⁴ Când intra Moise înaintea Domnului, ca să-i vorbească, își scotea vălul până când ieșea; iar când ieșea, le spunea fiilor lui Israel ce i se poruncise.

³⁵ Fiii lui Israel se uitau la fața lui Moise și vedeau că fața lui Moise strălucea; iar Moise își pune din nou vălul pe față până când intra ca să vorbească cu el [Domnul].

35.

CONSTRUIREA ȘI ÎNĂLȚAREA SANCTUARULUI

Legea sabatului

¹ Moise a convocat toată adunarea fiilor lui Israel și le-a zis: „Acestea sunt cuvintele pe care a poruncit Domnul să le faceți.

² Timp de șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea să vă fie sfântă, zi de odihnă deplină consacrată Domnului. Oricine va face vreo lucrare în ziua aceea, să fie dat la moarte.

³ Să nu aprinzi foc în niciuna din locuințele voastre în ziua sabatului”.

Adunarea materialelor

⁴ Moise a vorbit întregii adunări a fiilor lui Israel: „Iată ce a poruncit Domnul:

⁵ Aduceți din ce aveți un dar ridicat Domnului. Orice om cu inimă generoasă să aducă un dar ridicat Domnului: aur, argint și bronz;

⁶ purpură violetă, roșie și stacojie, in și păr de capră;

⁷ piei de berbeci vopsite în roșu, piei de vițel de mare și lemn de salcâm;

⁸ untdelemn pentru candelabru, balsam pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare;

⁹ pietre de onix și pietre de prins în efod și pectoral.

¹⁰ Toți cei înțelepți cu inima dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul:

¹¹ sanctuarul, cortul și învelitoarea lui, copcile lui, stâlpii lui, drugii lui, coloanele și picioarele sale;

¹² arca și drugii ei, capacul ispășirii și perdeaua care acoperă;

¹³ masa și drugii ei cu toate instrumentele ei și pâinile punerii înainte;

¹⁴ candelabrul pentru lumină cu instrumentele lui, candelale lui și untdelemnul pentru candelabru;

¹⁵ altarul pentru incens și drugii lui, untdelemnul pentru ungere și tămâia mirositoare și perdeaua ușii de la intrarea sanctuarului;

¹⁶ altarul pentru arderile de tot, grătarul lui de bronz, drugii lui și toate instrumentele lui, baia cu suportul ei,

¹⁷ pânzele curții, coloane ei și picioarele lor și perdeaua de la poarta curții;

¹⁸ țărșii cortului, țărșii curții și funiile lor;

¹⁹ veșmintele brodate pentru slujba din sanctuar, veșmintele sfinte pentru preotul Aaron și veșmintele pentru fiii lui preoți”.

²⁰ Toată adunarea fiilor lui Israel a ieșit din fața lui Moise.

²¹ Au venit toți cei cu tragere de inimă și mânați de duh și au adus un dar ridicat Domnului pentru lucrarea cortului întâlnirii, pentru toată slujirea lui și pentru veșmintele sfinte.

²² Au venit bărbații și femeile, toți cei cu tragere de inimă și au adus belciuge de nas, inele, cercei, brățări și tot felul de lucruri din aur; fiecare a adus un dar legănat din aur pentru Domnul.

²³ Toți la care s-au găsit purpură violetă, roșie și stacojie, in și păr de capră piei de berbec vopsite în roșu și piei de vițel de mare, le-au adus.

²⁴ Toți cei care aduceau un dar ridicat de argint și de bronz l-au oferit ca dar ridicat Domnului. Toți cei la care s-a găsit lemn de salcâm pentru lucrările slujirii l-au adus.

²⁵ Toate femeile înțelepte la inimă au tors cu mâinile lor și au adus lucrul lor: purpură violetă, roșie și stacojie și in.

²⁶ Toate femeile cu tragere de inimă și înțelepte au tors păr de capră.

²⁷ Conducătorii poporului au adus pietre de onix și pietre de prins în efod și pectoral;

²⁸ mirodenii și untdelemn pentru candelabru, pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare.

²⁹ Toți fiii lui Israel, bărbați și femei, cu inimă generoasă să ajute la lucrarea pe care o poruncise Domnul prin Moise să se facă, au adus ofertă Domnului.

Lucrătorii sanctuarului

³⁰ Moise a zis fiilor lui Israel: „Vedeți că Domnul l-a ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda.

³¹ L-a umplut duhul lui Dumnezeu cu înțelepciune, pricepere și știință pentru tot felul de lucrări

³² să facă proiecte și să le realizeze în aur, în argint și în bronz,

³³ să cioplească piatra pentru a o încastra și să sculpteze în lemn ca să facă tot felul de lucrări.

³⁴ A pus în inima lui și a lui Oholiab, fiul lui Ahisamac din tribul lui Dan [darul] să învețe pe alții.

³⁵ I-a umplut cu înțelepciunea inimii ca să facă orice lucrare de gravor, de proiectant, de broder în purpură violetă, roșie și stacojie și în și de țesător: să facă tot felul de lucrări și să facă proiecte.

36.

¹ Bețaleel, Oholiab și toți cei înțelepți cu inima în care a pus Domnul înțelepciune și pricepere ca să știe să facă lucrările slujirii pentru sanctuar, au făcut totul după cum poruncise Domnul.

Încheierea adunării materialelor

² Moise i-a chemat pe Bețaleel, Oholiab și pe toți cei înțelepți cu inimile cărora le dăduse Domnul înțelepciune, toți cei cu tragere de inimă, să se apropie de lucrarea aceasta ca să o facă.

³ Ei au luat de la Moise toate darurile pe care le aduseseră fiii lui Israel ca să facă lucrarea slujirii de la sanctuar. Iar ei au continuat să aducă daruri în fiecare dimineață.

⁴ Atunci toți cei înțelepți care lucrau la diferite lucrări la sanctuar, fiecare de la lucrarea pe care o făcea, au venit

⁵ și i-au spus lui Moise: „Poporul aduce mult mai mult decât trebuie pentru facerea lucrărilor pe care a poruncit Domnul să le facem”.

⁶ Moise a dat porunca să se spună în tabără că nimeni, fie bărbat, fie femeie, să nu mai aducă daruri pentru sanctuar. Iar poporul a încetat să mai aducă.

⁷ Materialele erau de ajuns pentru toate lucrările de făcut, ba mai și rămânea.

Cortul

⁸ Toți cei înțelepți cu inima, în timp ce făceau lucrarea la sanctuar, au făcut zece perdele de în răsucit violet, roșu și stacojiu; au făcut heruvimi lucrați cu măiestrie.

⁹ Lungimea unei perdele era de două zeci și opt de coți iar lățimea unei perdele era de patru coți: o singură măsură pentru toate perdelele.

¹⁰ Cinci perdele au fost prinse împreună, iar celelalte cinci au fost prinse împreună.

¹¹ Au făcut baiere din purpură violetă primei perdele la marginea cu care se unește; tot așa au făcut la marginea perdelei cu care se sfârșește a doua împreunare.

¹² La prima perdea au făcut cincizeci de baiere și cincizeci de baiere la marginea celei de-a doua împreunări de perdele: baierile corespundeau una cu alta.

¹³ Au făcut cincizeci de copci de aur și au unit perdelele una cu alta și a fost o singură locuință.

¹⁴ Au făcut niște perdele din păr de capră ca să slujească ca acoperiș peste cort; au făcut unsprezece perdele.

¹⁵ Lungimea primei perdele era de treizeci de coți și lățimea fiecărei perdele era de patru coți: cele unsprezece perdele aveau aceeași măsură.

¹⁶ Au unit cinci perdele la un loc și celelalte șase la un loc.

¹⁷ Au făcut cincizeci de baiere la marginea perdelei cu care se sfârșește o împreunare de covoare și cincizeci de baiere la marginea perdelei cu care se sfârșește a doua împreunare.

¹⁸ Au făcut cincizeci de copci de bronz ca să unească acoperișul și a fost unul [întreg].

¹⁹ Au făcut o învelitoare pentru acoperiș din piei de berbec vopsite în roșu și o învelitoare din piei de vițel de mare deasupra ei.

- ²⁰ Au făcut niște stâlpi pentru cort din lemn de salcâm, fixați în picioare.
- ²¹ Lungimea stâlpului era de zece coți și lățimea fiecărui stâlp era de un cot și jumătate.
- ²² Fiecare stâlp avea două cepuri, unul în dreptul celuilalt; așa au făcut la toți stâlpii cortului.
- ²³ Au făcut douăzeci de stâlpi pentru cort, pentru latura de la sud.
- ²⁴ Au pus patruzeci de picioare de argint sub cei douăzeci de stâlpi: două picioare sub un stâlp pentru cele două cepuri ale sale și două picioare pentru alt stâlp pentru cele două cepuri ale sale.
- ²⁵ Au făcut douăzeci de stâlpi pentru a doua latură a cortului, cea de la nord,
- ²⁶ și patruzeci de picioare de argint pentru ei: câte două picioare sub fiecare stâlp.
- ²⁷ Pentru partea din spate a cortului, spre vest, au făcut șase stâlpi.
- ²⁸ Au făcut doi stâlpi pentru cele două unghiuri din partea din spate a cortului;
- ²⁹ au fost uniți la un loc, începând de jos, și bine legați în partea de sus cu un cerc; astfel au fost amândoi [stâlpii] la cele două unghiuri.
- ³⁰ Erau opt stâlpi și pentru ei șaisprezece picioare de argint: câte două picioare sub fiecare stâlp.
- ³¹ Au făcut cinci bârne din lemn de salcâm pentru stâlpii dintr-o parte a cortului,
- ³² și cinci bârne pentru stâlpii din cealaltă parte a cortului și cinci bârne pentru stâlpii din partea din spate a cortului, spre vest;
- ³³ bârna centrală de la mijlocul stâlpilor trecea de la un capăt la altul.
- ³⁴ Au acoperit stâlpii cu aur și verigile lor prin care trec bârnele le-au făcut din aur și au acoperit bârnele cu aur.

Perdeaua

- ³⁵ Au făcut perdeaua din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit; a fost lucrată cu măiestrie, cu heruvimi.
- ³⁶ Au făcut pentru ea patru coloane de salcâm și le-au acoperit cu aur și cârligele lor de aur; au turnat pentru ele patru picioare de argint.
- ³⁷ Au făcut o perdea la intrarea cortului din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit: lucrare brodată.
- ³⁸ Au făcut cele cinci coloane cu cârligele lor și le-au acoperit vârfurile cu aur și cele cinci picioare ale lor din bronz.
- 37.

Arca

- ¹ Bețaleel a făcut arca din lemn de salcâm; lungimea ei era de doi coți și jumătate, lățimea de un cot și jumătate și înălțimea tot de un cot și jumătate.
- ² A acoperit-o cu aur curat pe dinăuntru și pe dinafară și i-a făcut un chenar de aur de jur împrejur.
- ³ A turnat pentru ea patru verigi de aur, pentru cele patru colțuri ale ei: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte.
- ⁴ A făcut niște drugi din lemn de salcâm și i-a acoperit cu aur.
- ⁵ A introdus drugii în verigile de pe laturile arcei ca să poată fi purtată arca.
- ⁶ A făcut capacul ispășirii din aur curat; lungimea lui era de doi coți și jumătate și lățimea lui de un cot și jumătate.
- ⁷ A făcut doi heruvimi din aur masiv; i-a făcut la cele două capete ale capacului ispășirii:
- ⁸ a făcut un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt al capacului ispășirii; a făcut heruvimii la cele două capete ale lui.
- ⁹ Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra, acoperind cu aripile lor capacul ispășirii și cu fețele lor întoarse unul spre altul. Heruvimii aveau fața întoarsă spre capacul ispășirii.

Masa prezentării pâinilor

- ¹⁰ A făcut masa din lemn de salcâm; lungimea ei era de doi coți, lățimea de un cot și înălțimea de un cot și jumătate.
- ¹¹ A acoperit-o cu aur curat și i-a făcut un chenar de jur împrejur.
- ¹² I-a făcut împrejur o bordură de o palmă de jur împrejur; bordurii i-a făcut un chenar de aur de jur împrejur.
- ¹³ A turnat pentru ea patru verigi de aur și a pus verigile în cele patru colțuri care erau la cele patru picioare ale ei.
- ¹⁴ Verigile erau lângă bordură ca niște mânere pentru drugi ca să fie purtată masa.
- ¹⁵ A făcut drugii din lemn de salcâm și i-a acoperit cu aur ca să fie purtată masa.
- ¹⁶ A făcut apoi instrumentele care erau puse pe masă: farfuriile, cupele, amforele și cănilor ca să se toarne cu ele, din aur curat.

Candelabrul

- ¹⁷ A făcut candelabrul din aur curat; era făcut din aur masiv: piciorul, brațele, cupele, nodurile și florile lui erau dintr-o bucată cu el.
- ¹⁸ Din laturile lui ieșeau șase brațe: trei brațe ale candelabrului dintr-o parte și trei brațe ale candelabrului din cealaltă parte.
- ¹⁹ Pe un braț erau trei cupe în formă de floare de migdal cu nodurile și florile lor, și pe celălalt braț trei cupe în formă de floare de migdal cu nodurile și florile lor; așa erau cele șase brațe care ies din candelabru.
- ²⁰ Pe candelabru erau patru cupe în formă de floare de migdal cu nodurile și florile lor.
- ²¹ Era un nod sub cele două brațe care ies din [candelabru], un nod sub alte două brațe care ies din el și un nod sub alte două brațe care ies din el. Tot așa era sub cele șase brațe care ies din candelabru.
- ²² Nodurile și brațele ieșeau din el: toate erau dintr-o bucată, din aur masiv și curat.
- ²³ A făcut cele șapte candelor ale lui, mucările și cenușarele lui din aur curat.
- ²⁴ L-a făcut dintr-un talant de aur curat cu toate componentele sale.

Altarul pentru incens. Untdelemnul ungerii și mirodeniile

- ²⁵ A făcut altarul pentru incens din lemn de salcâm; lungimea lui era de un cot și lățimea de un cot; era pătrat și înălțimea lui era de doi coți. Coamele ieșeau din el.
- ²⁶ L-a acoperit cu aur curat: partea de sus și pereții lui de jur împrejur și coamele lui. I-a făcut un chenar de aur de jur împrejur.
- ²⁷ A făcut două verigi de aur dedesubtul chenarului pe cele două laturi ale sale, pe ambele părți, să fie locaș pentru drugi ca să fie purtat cu ei.
- ²⁸ A făcut drugii din lemn de salcâm și i-a acoperit cu aur.
- ²⁹ A făcut untdelemnul pentru ungerea sfântă și tămâia mirositoare, curată, după meșteșugul făcătorului de aromate.

38.

Altarul pentru jertfă

- ¹ A făcut altarul pentru arderile de tot din lemn de salcâm; lungimea lui era de cinci coți și lățimea de cinci coți; era pătrat și înălțimea lui era de trei coți.
- ² A făcut coarne la cele patru colțuri ale lui: erau dintr-o bucată cu altarul și era acoperit cu bronz.

³ A făcut toate instrumente altarului: tăvile pentru cenușă, lopețile, lighenele, cleștii, vătraiele pentru cărbuni. Toate instrumentele sale le-a făcut din bronz.

⁴ A făcut pentru altar un grătar ca o plasă de bronz sub cornișa [altarului], în partea de jos, până la jumătatea lui.

⁵ A turnat patru verigi la cele patru colțuri ale grătarului de bronz ca locaș pentru drugi.

⁶ A făcut drugii din lemn de salcâm și i-a acoperit cu bronz.

⁷ A introdus drugii în verigi pe laturile altarului ca să-l ducă cu ei. L-a făcut din scânduri, gol pe dinlăuntru.

Baia de bronz

⁸ A făcut baia de bronz cu suportul ei de bronz din oglinzile slujitoarelor care slujeau la ușa cortului întâlnirii.

Curtea

⁹ A făcut curtea. Spre partea de sud [a făcut] pânzele pentru închiderea curții din in răsucit de o sută de coți,

¹⁰ douăzeci de stâlpi pe douăzeci de picioare de bronz; cârligele stâlpilor și barele [transversale] din argint.

¹¹ Spre partea de nord, o sută de coți, cu douăzeci de stâlpi și cele douăzeci de picioare ale lor din bronz; cârligele stâlpilor și barele [transversale] din argint.

¹² Spre partea de vest, pânze de cinci zeci de coți, cu zece stâlpi și cele zece picioare ale lor; cârligele stâlpilor și barele lor [transversale] din argint.

¹³ Spre partea de este, spre răsărit, cincizeci de coți.

¹⁴ Pânze de cincisprezece coți pentru o parte cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor.

¹⁵ De cealaltă parte a porții curții, pânză de cincisprezece coți cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor.

¹⁶ Toate pânzele de jur împrejurul curții erau de in răsucit.

¹⁷ Picioarele stâlpilor erau din bronz, cârligele stâlpilor și barele lor de legătură erau din argint, iar vârfurile erau placate cu argint. Toți stâlpii curții erau legați între ei cu bare de argint.

¹⁸ Perdeaua de la poarta curții era o lucrătură brodată din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit; avea o lungime de douăzeci de coți și înălțimea ca și lățimea era de cinci coți, asemenea pânzelor curții;

¹⁹ cei patru stâlpi ai ei și cele patru picioare ale lor erau din bronz; cârligele erau din argint, iar vârfurile barelor lor de legătură erau placate cu argint.

²⁰ Toți țărșii cortului și ai curții de jur împrejur erau din bronz.

Inventarul cortului

²¹ Acesta este inventarul cortului, al cortului mărturie, făcut din porunca lui Moise, munca leviților sub conducerea lui Itamara, fiul lui Aaron, preotul.

²² Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda, a făcut tot ce-i poruncise Domnul lui Moise.

²³ Cu el era Oholiab, fiul lui Ahisamac, din tribul lui Dan, ca gravor, proiectant și țesător în purpură violetă, roșie și stacojie și în in.

²⁴ Tot aurul întrebuițat la lucru pentru toate lucrările sanctuarului – aur din daruri – era de douăzeci și nouă de talanți și șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, după siclul sanctuarului.

²⁵ Argintul provenit din recensământul comunității era o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, după siclul sanctuarului:

²⁶ Câte o *beka* de cap, adică o jumătate de siclu după siclul sanctuarului, pentru fiecare dintre cei care au intrat în recensământ, de la douăzeci de ani în sus, adică pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci de [oameni].

²⁷ Au fost o sută de talanți de argint pentru turnarea picioarelor sanctuarului și a picioarelor perdelei, adică o sută de picioare la cei o sută de talanți, câte un talant de picior.

²⁸ Și cu cei o mie șapte sute șaptezeci și cinci [de sicli] au făcut cârligele pentru stâlpi, au acoperit vârfurile lor și le-au unit.

²⁹ Bronzul dăruit era de șaptezeci de talanți și două mii patru sute de sicli.

³⁰ Din el au făcut picioarele de la ușa cortului întâlnirii, altarul de bronz cu grătarul lui și toate instrumentele altarului;

³¹ picioarele stâlpilor curții de jur împrejur și picioarele stâlpilor de la poarta curții; toți țărșii sanctuarului și toți țărșii curții de jur împrejur.

39.

¹ Din purpura violetă, roșie și stacojie au făcut veșmintele slujirii pentru slujba de la sanctuar; au făcut veșminte sfinte pentru Aaron, cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Efodul

² Au făcut efodul din aur, din purpura violetă, roșie și stacojie și din in răsucit.

³ Au bătut foițe de aur și le-au tăiat în fire subțiri pe care le-au țesut cu purpura violetă, roșie și stacojie și cu in: era lucrat cu măiestrie.

⁴ I-au făcut bretele legate la cele două capete.

⁵ Brăul efodului care era peste el era făcut ca el: din aur, din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

⁶ Au făcut pietrele de onix, pe care le-au încastrat în ferecături de aur gravând, după tehnica unui gravor de sigilii, numele fiilor lui Israel.

⁷ Le-au pus pe bretelele efodului ca pietre de amintire pentru fiii lui Israel, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Pieptarul

⁸ Au făcut pieptarul, lucrat cu măiestrie, așa cum este lucrat efodul: din aur, din purpură violetă, roșie și stacojie și din in răsucit.

⁹ Au făcut pieptarul în formă pătrată și îndoit; lungimea lui era de o palmă și lățimea de o palmă: era îndoit.

¹⁰ Au pus în el pietre înșirate pe patru rânduri: pe primul rând un sardonix, un topaz și un smarald;

¹¹ pe al doilea rând un rubin, un safir și un diamant;

¹² pe al treilea rând, un opal, un agat și un ametist;

¹³ pe al patrulea rând un crisolit, un onix și un iaspis. Pietrele acestea erau montate în ferecăturile lor de aur.

¹⁴ Pietrele erau după numele fiilor lui Israel. Erau douăsprezece după numele lor, săpate ca un sigiliu, fiecare cu numele unuia din cele douăsprezece triburi.

¹⁵ Au făcut pe pieptar lăntișoare împletite ca sfoara din aur curat.

¹⁶ Au făcut două ferecături de aur și două verigi de aur și au pus cele două verigi la cele două capete ale pieptarului.

¹⁷ Au introdus cele două lăntișoare de aur în cele două inele de la capetele pieptarului.

¹⁸ Au pus cele două capete ale celor două lăntișoare la cele două ferecături și le-au pus la bretelele efodului în partea din față.

¹⁹ Au făcut două verigi de aur și le-au pus la cele două capete ale pieptarului, pe marginea din interior care este îndreptată spre

efod.

²⁰ Apoi au făcut două verigi de aur și le-au pus la cele două bretele ale efodului, în partea de jos, înaintea lui, la locul lor de legătură, deasupra brâului efodului.

²¹ Au legat pieptarul cu verigile sale de verigile efodului cu un șnur de purpură violetă ca să fie deasupra brâului efodului ca să nu se desfacă pieptarul de efod, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Mantia

²² Au făcut mantia de sub efod, țesută cu meșteșug, din purpură violetă.

²³ Mantia avea în mijlocul ei o deschizătură ca deschizătura unei platoșe. Deschizătura avea un tiv ca să nu se rupă.

²⁴ Au făcut pe marginea mantiei rodii de purpură violetă, roșie și stacojie răsucită.

²⁵ Au făcut clopoței din aur curat și au pus clopoțeii printre rodii; pe marginea mantiei, de jur împrejur, printre rodii:

²⁶ Câte un clopoțel și o rodie de jur împrejur pe marginea mantiei pentru slujire, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Veșmintele preoților

²⁷ Au făcut tunicile din in, țesute cu meșteșug, pentru Aaron și pentru fiii lui;

²⁸ mitra din in și ornamentele pentru turbane din in; pantalonii din in răsucit;

²⁹ brâul de in răsucit și de purpură violetă, roșie și stacojie – lucrătură brodată – așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Semnul consacrării

³⁰ Au făcut plăcuța diademei sfinte și au gravat pe ea cum se gravează pe o pecete: „Consacrat Domnului”.

³¹ Au pus-o pe un șnur de purpură violetă pe mitră, în partea din față a ei, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

³² Astfel au terminat toate lucrările sanctuarului cortului întâlnirii. Fiii lui Israel au făcut toate așa cum îi poruncise Domnul lui Moise: așa au făcut.

Consemnarea lucrării

³³ Au adus sanctuarul la Moise: cortul și toate instrumentele lui, cârligele și stâlpii, drugii, coloanele și picioarele lui;

³⁴ învelitoarea din piei de berbec vopsite în roșu și învelitoarea din piei de vițel de mare și perdeaua despărțitoare;

³⁵ arca mărturiei și drugii ei și capacul ispășirii;

³⁶ masa și toate instrumentele ei și pâinile punerii înainte;

³⁷ candelabrul curat, candelarele lui, candelarele de așezat în rând și toate instrumentele lui și untdelemnul pentru luminat;

³⁸ altarul de aur, untdelemnul pentru ungere și tămâia mirositoare și perdeaua de la ușa cortului;

³⁹ altarul de bronz, grătarul lui din bronz, drugii lui și toate instrumentele lui; baia și suportul ei;

⁴⁰ pânzele curții, stâlpii ei și picioarele lor, perdeaua de la poarta curții, funiile ei, țărșii ei și toate instrumentele pentru slujirea sanctuarului cortului întâlnirii;

⁴¹ veșmintele slujirii pentru slujba în sanctuar, veșmintele sfinte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor lui pentru a sluji ca preoți.

⁴² După cum i-a poruncit Domnul lui Moise, așa au făcut fiii lui Israel toată lucrarea.

⁴³ Moise a văzut toate lucrările; și, iată, le făcuseră cum poruncise Domnul: așa le-au făcut. Și Moise i-a binecuvântat.

40.

Ridicarea și consacrarea sanctuarului

¹ Domnul i-a spus lui Moise:

² „În ziua întâi a primei luni, să ridici sanctuarul, cortul întâlnirii.

³ Să pui în el arca mărturiei și să acoperi arca cu perdeaua.

⁴ Să aduci masa și să așezi pe ea cele rânduite; să aduci candelabrul și să așezi pe el candelarele sale.

⁵ Să pui altarul din aur pentru incens, să-l așezi înaintea arcei mărturiei și să atârni perdeaua la ușa sanctuarului.

⁶ Să așezi altarul pentru arderile de tot înaintea ușii sanctuarului, cortului întâlnirii.

⁷ Să pui baia între cortul întâlnirii și altar și să pui apă în ea.

⁸ Să așezi curtea de jur împrejur și să atârni perdeaua la poarta curții.

⁹ Să iei untdelemnul pentru ungere, să ungi cu el sanctuarul și tot ce este în el și să-l sfințești pe el și toate instrumentele din el și va fi sfânt.

¹⁰ Să ungi altarul pentru arderile de tot și toate instrumentele lui și să sfințești altarul; și altarul va fi preasfânt.

¹¹ Să ungi baia cu suportul ei și s-o sfințești.

¹² Să-i apropii pe Aaron și pe fiii lui de ușa cortului întâlnirii și să-i speli cu apă.

¹³ Să-l îmbraci pe Aaron cu veșmintele sfinte, să-l ungi și să-l sfințești ca să-mi fie preot.

¹⁴ Să-i apropii și pe fiii lui și să-i îmbraci cu tunicile

¹⁵ și să-i ungi cum l-ai uns pe tatăl lor ca să-mi fie preoți. Această ungere a lor va fi pentru ei preoție veșnică, din generație în generație”.

Împlinirea poruncilor lui Dumnezeu

¹⁶ Moise a făcut toate așa cum îi poruncise Domnul; așa a făcut.

¹⁷ În luna întâi a anului al doilea, în ziua întâi a lunii, a fost ridicat sanctuarul.

¹⁸ Moise a ridicat sanctuarul; i-a pus picioarele, a așezat stâlpii și verigile și a ridicat coloanele.

¹⁹ A întins acoperișul deasupra sanctuarului și a pus peste învelitoarea acoperișului, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

²⁰ Apoi a luat mărturia și a pus-o în arcă; a pus drugii la chivot și a așezat capacul ispășirii deasupra arcei.

²¹ A adus arca în cort; a atârnat perdeaua despărțitoare și a acoperit astfel arca mărturiei, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

²² A așezat masa în cortul întâlnirii, în partea de nord a cortului, dincoace de perdea;

²³ a așezat pe ea în ordine pâinile, înaintea Domnului, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

²⁴ Apoi a așezat candelabrul în cortul întâlnirii, în fața mesei, în partea de sud a sanctuarului;

²⁵ a așezat pe el candelarele înaintea Domnului, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

²⁶ A așezat altarul de aur în cortul întâlnirii în fața perdelei;

²⁷ a ars pe el tămâie mirositoare, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

²⁸ A atârnat perdeaua la ușa sanctuarului.

²⁹ A așezat altarul pentru arderile de tot la ușa sanctuarului cortului întâlnirii; a adus pe el arderea de tot și ofranda, așa cum îi

poruncise Domnul lui Moise.

³⁰ A așezat baia între cortul întâlnirii și altar și a pus în ea apă pentru spălat.

³¹ Moise, Aaron și fiii lui și-au spălat mâinile și picioarele în ea;

³² când ei intrau în cortul întâlnirii și se apropiau de altar, se spălau, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

³³ A ridicat curtea împrejurul sanctuarului și altarului și a atârnat perdeaua la poarta curții. Astfel a încheiat Moise lucrarea.

Domnul ia în stăpânire sanctuarul

³⁴ Norul a acoperit cortul întâlnirii și gloria Domnului a umplut sanctuarul.

³⁵ Moise nu putea să intre în cortul întâlnirii pentru că norul stătea deasupra lui și gloria Domnului umplea sanctuarul.

Norul îi conducea pe israeliți

³⁶ Când se ridica norul de deasupra sanctuarului, fiii lui Israel porneau în toate călătoriile lor.

³⁷ Iar când nu se ridica norul, nu porneau până ce nu se ridica.

³⁸ Norul Domnului era deasupra cortului pe timpul zilei; iar noaptea devenea un foc în fața tuturor fiilor lui Israel în timpul tuturor călătoriilor lor.